

GMINA ŁUBNICE

CZĘŚĆ B

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA **PRZESTRZENNEGO**

**Załącznik nr 1b do uchwały Nr/...../..... Rady Gminy Łubnice
z dnia roku
w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania
przestrzennego gminy Łubnice**

ŁUBNICE 2013

SPIS TREŚCI:

1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej oraz w przeznaczeniu terenów	3
1.1. Przesłanki kształtowania polityki przestrzennej gminy	3
1.2. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej	4
2. Kierunki i wskaźniki kształtowania przestrzeni	6
2.1. Obszary zabudowane wiejskich jednostek osadniczych wskazanych do przekształceń i uzupełnień zabudowy – obszary kontynuacji zabudowy	6
2.2. Obszary wskazane dla rozwoju osadnictwa – strefy osadnictwa	7
2.3. Wskaźniki dotyczące zagospodarowania terenu	9
2.4. Tereny objęte ograniczeniem zabudowy lub zakazem zabudowy	9
3. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody oraz krajobrazu kulturowego	11
3.1. Obszary i obiekty objęte prawnymi formami ochrony przyrody	11
3.1.1. Pomniki przyrody	11
3.1.2. Obszary Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000- system powiązań przyrodniczych	11
3.2. Obszary lokalnych zasobów i wartości środowiska przyrodniczego	11
3.2.1. Gleby	11
3.2.2. Lasy i zadrzewienia, polityka zalesieniowa	12
3.2.3. System powiązań przyrodniczych	12
3.2.4. Zasoby wodne	13
3.2.5. Zasoby kopalin i ich wykorzystanie	13
3.2.6. Krajobraz kulturowy	14
3.3. Ograniczanie zanieczyszczeń środowiska i przeciwdziałanie zagrożeniom	14
3.3.1. Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych	14
3.3.2. Ochrona powietrza atmosferycznego i przeciwdziałanie zmianom klimatu	14
3.3.3. Ochrona klimatu akustycznego i ochrona przed promieniowaniem elektromagnetycznym	15
3.3.4. Przeciwdziałanie rozwojowi erozji i form geodynamicznych	15
4. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego, zabytków oraz kultury współczesnej	17
4.1. Ogólne zasady ochrony dziedzictwa kulturowego	17
4.2. Szczegółowe zasady ochrony dziedzictwa kulturowego	19
4.3. Punkty i ciągi widokowe	22
4.4. Dobra kultury współczesnej	22
4.5. Wnioski konserwatorskie	23
5. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej	24
5.1. Układ drogowy	24
5.1.1. Układ komunikacyjny nadrzędny	24
5.1.2. Układ komunikacyjny podstawowy	24
5.1.3. Układ komunikacyjny uzupełniający	25
5.2. Układ kolejowy	25
5.3. Kierunki rozwoju systemów infrastruktury technicznej	25
5.4. Obszary wskazane do lokalizacji stawów rybnych	29
6. Obszary, dla których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym	29
6.1. Zadania rządowe stanowiące inwestycje ponadlokalnych celów publicznych	29
6.2. Zadania ponadlokalnych celów publicznych o znaczeniu wojewódzkim	29
6.3. Zadania ponadlokalnych celów publicznych o znaczeniu powiatowym	30
7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym	30
8. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m ² oraz obszary przestrzeni publicznej	31
9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego	31
10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej	31
11. Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych	33
11.1. Obszary zagrożenia powodziowego	33
11.2. Obszary osuwiskowe	34
12. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny	34
13. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami Ustawy o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz.U. z 1999 r. Nr 41, poz 412 z późn. zm.)	37
14. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji	37
15. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych	38
16. Bezpieczeństwo ludności	38
17. Standardy urbanistyczne	38

1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej oraz w przeznaczeniu terenów

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy ma na celu określenie polityki przestrzennej na obszarze gminy przy uwzględnieniu elementów środowiska przyrodniczego, uwarunkowań społeczno – gospodarczych oraz potrzeb mieszkańców gminy.

Podstawowymi zadaniami studium są:

- 1) rozpoznanie aktualnej sytuacji gminy, istniejących uwarunkowań oraz problemów, związanych z jej rozwojem;
- 2) sformułowanie kierunków zagospodarowania przestrzennego i zasad polityki przestrzennej gminy, w tym zasad ochrony interesu publicznego;
- 3) stworzenie podstawy do koordynacji planów miejscowych i decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu wydanych bez planów promocja rozwoju gminy.

1.1. Przesłanki kształtowania polityki przestrzennej gminy

Diagnoza stanu gminy obejmowała uwarunkowania zewnętrzne i wewnętrzne, na podstawie, których określono kierunki rozwoju gminy. Istniejący stan zidentyfikowany został w oparciu o dokumenty strategiczne, które przedstawiają możliwości rozwoju gminy nie tylko w aspekcie lokalnym, ale również regionalnym. Podstawowymi dokumentami, uwzględniającymi uwarunkowania dla kształtowania przyszłej struktury przestrzennej gminy są:

- 1) w zakresie uwarunkowań wewnętrznych:
 - a) Strategia Rozwoju Gminy Łubnice na lata 2007-2013;
 - b) Wieloletni Plan Inwestycyjny na lata 2007-2013;
- 2) w zakresie uwarunkowań zewnętrznych:
 - a) Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego Uchwałą nr XXIX/399/02 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 26-04-2002 roku;
 - b) Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego – projekt zmiany planu z 2012r
 - c) Strategia Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego do roku 2020;
 - d) Program Rozwoju Infrastruktury Transportowej Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013.,

Z wyżej wymienionych dokumentów wynika, że kluczowymi dla zagospodarowania przestrzennego gminy zadaniami o znaczeniu ponadlokalnym będą:

- 1) przebudowa w parametrach klasy technicznej GP 1/2 drogi krajowej nr 79 relacji Sandomierz - Kraków;
- 2) inwestycje planowane przez ŚZMiUW dotyczące zabezpieczeń przeciwpowodziowych, w tym: budowa zbiorników wodnych na rzece Kanał Strumień (o powierzchni: 8,80ha i objętości 0,132 mln m³ oraz 1,20 ha i objętości 0,018 mln m³), zgodnie z programem małej retencji zawartym w „Programie ochrony środowiska oraz tworzenia warunków zrównoważonego rozwoju woj. świętokrzyskiego
- 3) modernizacją do pełnych parametrów drogi zbiorczej (Z) drogi powiatowej nr 0836 T Rytwiany — Wilkowa — Łubnice oraz ciągu dróg powiatowych łączących Łubnice z Ratajami,
- 4) budowa mostu na Wiśle pod Połańcem w ciągu drogi wojewódzkiej nr 764 Kielce — Staszów — Połaniec

Natomiast do zadań własnych gminy o znaczeniu lokalnym, które powinny być finansowane ze środków budżetu gminy należą m.in.:

- 1) promocja gminy poprzez wprowadzenie zachęt dla potencjalnych inwestorów oraz organizację imprez kulturalnych;
- 2) opieka nad stanowiskami archeologicznymi, zabytkami i pomnikami przyrody;
- 3) rozbudowa infrastruktury społecznej;
- 4) reelektryfikacja gminy;
- 5) rozbudowa układu dróg gminnych;
- 6) rozbudowa sieci wodociągowej, kanalizacji sanitarnej i deszczowej wraz z budową przydomowych oczyszczalni ścieków;
- 7) modernizacja i unowocześnienie infrastruktury oświatowej i sportowej;
- 8) odnowa i rozwój wsi.

Powyższe zadania wynikające ze wspomnianych dokumentów, ukierunkowane są na poprawę sytuacji społeczno-gospodarczej i jakości zagospodarowania przestrzeni w obszarach jednostek administracyjnych, których dotyczą. Główne zasady kształtowania polityki przestrzennej można, zatem sformułować w sposób następujący:

- 1) poszczególne zadania powinny być realizowane z uwzględnieniem wymogów ochrony środowiska i właściwym wykorzystaniem zasobów przyrodniczych;
- 2) istnieje konieczność rozbudowy sieci infrastruktury wodociągowej i kanalizacji sanitarnej oraz deszczowej. Przy rozbudowywaniu sieci należy zadbać o prawidłowy stan pozostałej infrastruktury i w razie potrzeby przeprowadzić niezbędne remonty;
- 3) polepszenie jakości życia w gminie warunkowany jest poziomem sfery kulturalnej, zatem należy dążyć do rozbudowy infrastruktury społecznej oraz odpowiedniego zagospodarowania zabytków kultury;
- 4) należy niwelować różnice w poziomie rozwoju społeczno – gospodarczego gminy w porównaniu do innych regionów województwa świętokrzyskiego;
- 5) walory kulturalne, przyrodnicze i techniczne powinny promować gminę, jako jednostkę wartą osiedlenia;
- 6) istnieje potrzeba stworzenia i promocji sprawnie działającego systemu przyciągania inwestorów oraz wspierania inicjatyw lokalnych przedsiębiorstw.

1.2. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej

Ponadlokalne zadania celu publicznego wraz z zadaniami o znaczeniu lokalnym stanowią główny instrument realizacji polityki przestrzennej gminy z zachowaniem zasady zrównoważonego rozwoju.

W zakresie funkcji społecznych przewiduje się:

- 1) zapewnienie dostępności do Internetu;
- 2) modernizacja i unowocześnienie infrastruktury oświatowej;
- 3) rozwój usług kulturalnych;
- 4) stworzenie centrów kulturowych i miejsc spotkań lokalnej społeczności.

W zakresie infrastruktury technicznej przewiduje się:

- 1) rozbudowę sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej;
- 2) budowę oczyszczalni ścieków, w tym małych przydomowych oczyszczalni ścieków;
- 3) budowę sieci gazowych i rozbudowę sieci wodociągowych;
- 4) reelektryfikację gminy;
- 5) poprawę jakości nawierzchni dróg publicznych;
- 6) budowę ciągów pieszych i tras rowerowych;
- 7) zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców poprzez oświetlenie ulic.

W zakresie funkcji rolniczej przewiduje się:

- 1) propagowanie technologii rolnictwa ekologicznego;
- 2) organizację lokalnego rynku dystrybucji produktów rolnych;

- 3) tworzenie warunków sprzyjających wzrostowi konkurencyjności gospodarstw;
- 4) wdrażanie intensywnego rolnictwa poprzez stosowanie nowoczesnych technologii i wprowadzenie nowych gatunków upraw;
- 5) organizację szkoleń dla rolników;
- 6) racjonalizację stosowania środków ochrony roślin.

W zakresie ochrony środowiska przewiduje się:

- 1) zwiększenie lesistości poprzez zalesienia gleb najslabszych klas bonitacyjnych oraz terenów osuwiskowych;
- 2) zachowanie terenów łąk i pastwisk, jako terenów czynnych biologicznie;
- 3) likwidację dzikich wysypisk śmieci;
- 4) ograniczanie zanieczyszczeń środowiska.

W zakresie funkcji mieszkaniowej przewiduje się:

- 1) uzupełnienie i zagęszczenie istniejącej zabudowy oraz wyznaczenie nowych terenów pod zabudowę mieszkaniową;
- 2) wyposażenie terenów mieszkaniowych w podstawowe usługi obsługi ludności;
- 3) podłączenie wszystkich terenów mieszkaniowych do podstawowych sieci infrastruktury technicznej z zapewnieniem dostępności komunikacji drogowej.

W zakresie rozwoju funkcji turystycznej, rekreacyjnej i kulturowej przewiduje się:

- 1) propagowanie rozwoju agroturystyki, wraz z rozbudową infrastruktury turystycznej;
- 2) wykorzystanie walorów przyrodniczych oraz dziedzictwa kulturowego do promocji gminy;
- 3) udostępnienie terenów pod rozwój funkcji rekreacyjno – sportowej;
- 4) ochronę zabytkowych obiektów i obszarów o najwyższej wartości historycznej.

W zakresie rozwoju funkcji gospodarczej przewiduje się:

- 1) stosowanie gminnego systemu zachęt finansowych i podatkowych dla potencjalnych inwestorów;
- 2) zwiększenie liczby podmiotów gospodarczych w szczególności w sektorze gospodarki pozarolniczej, co może skutkować zmniejszeniem poziomu bezrobocia w gminie.

2. Kierunki i wskaźniki kształtowania przestrzeni

2.1. Obszary zabudowane wiejskich jednostek osadniczych wskazanych do przekształceń i uzupełnień zabudowy – obszary kontynuacji zabudowy

Symbol	Jednostka osadnicza	Główna funkcja	Usługi publiczne i komercyjne
A	Beszowa	M, U,T	usługi sportu, oświaty, handlu, rzemiosła ochotnicza straż pożarna , kościół, cmentarz, rozwój agroturystyki
B	Borki	M,U,T	rozwój agroturystyki
C	Budziska	M,U	kościół, ochotnicza straż pożarna
D	Czarzyzna	M,U	usługi handlu, rzemiosła
E	Gace Słupieckie	M,U	usługi oświaty, zdrowia i sportu, cmentarz
F	Grabowa	M,U,T	usługi handlu, rzemiosła
G	Góra	M,U,T	rozwój agroturystyki
H	Łubnice	M,U,T	urząd gminy, usługi handlu, rzemiosła oświaty, ochotnicza straż pożarna, zakład opieki zdrowotnej, biblioteka, rozwój agroturystyki
I	Łyczba	M,U	usługi handlu, rzemiosła
J	Orzelec Duży	M,U	usługi handlu, rzemiosła
K	Orzelec Mały	M,U	usługi handlu, rzemiosła
L	Przechów	M,U	usługi handlu, rzemiosła
Ł	Rejterówka	M,U,T	usługi handlu, rzemiosła
M	Słupiec	M, U	usługi handlu, rzemiosła, sportu, ochotnicza straż pożarna
N	Szczebrzusz	M,U	usługi handlu, rzemiosła
O	Wilkowa	M,U,T	usługi handlu, rzemiosła, oświaty, rozwój agroturystyki
P	Wolica	M,T	usługi handlu, rzemiosła, rozwój agroturystyki
R	Zalesie	M,U	usługi handlu, rzemiosła
S	Zofiówka	M, U	usługi handlu, rzemiosła, kościół, cmentarz

Źródło: opracowanie własne

Oznaczenia:

M – mieszkaniowa (w tym zagrodowa) z usługami towarzyszącymi;

U – usługowa, produkcyjna i składy;

T – turystyczno – wypoczynkowa.

Głównymi kierunkami zagospodarowania istniejących obszarów wiejskich jednostek osadniczych oprócz uzupełnienia i przekształceń zabudowy oraz restrukturyzacji terenów rolnych na cele mieszkaniowe, działalności gospodarczych rolniczych i nierolniczych, w tym turystycznych i rekreacyjnych (wskazane na planszy Kierunki polityki przestrzennej) będą między innymi:

- 1) zaopatrzenie wszystkich terenów zamieszkałych w podstawowe sieci infrastruktury technicznej, w tym przede wszystkim w sieć kanalizacyjną;
- 2) udostępnienie i wykreowanie terenów przestrzeni publicznych;
- 3) poprawa dostępności i jakości usług podstawowej obsługi mieszkańców gminy;
- 4) należyte wykorzystanie walorów przyrodniczych i kulturalnych gminy.

2.2. Obszary wskazane dla rozwoju osadnictwa – strefy osadnictwa

1. Podstawowe ustalenia polityki przestrzennej w odniesieniu do gminy e dotyczą zapewnienia warunków rozwoju zrównoważonego tj. takiej organizacji przestrzennej, która eliminowałaby ilość konfliktów między ochroną środowiska i dóbr kultury a rozwojem gospodarczym i działaniami na rzecz poprawy warunków życia mieszkańców (w tym rozwoju mieszkalnictwa). Przedstawione aspekty polityki przestrzennej dotyczą zagospodarowania obszaru wynikające z ograniczeń szczegółowo ustalonych w przepisach szczególnych i normatywnych, względnie proponowane do przyjęcia w ramach ustaleń planów miejscowych jako prawa lokalnego z uwagi na powszechną konieczność zabezpieczenia powszechnie uznanych wartości. Dotyczy to szczególnie zapewnienia warunków ochrony środowiska i ochrony dóbr kultury.
2. Oprócz zapewnienia realizacji przestrzennych aspektów ochrony środowiska, w tym zieleni krajobrazu i ochrony dóbr kultury a także zabezpieczenia warunków dla funkcjonowania i realizacji ponadlokalnych celów publicznych do podstawowych zadań polityki przestrzennej gminy należą:
 - stworzenie warunków przestrzennych dla poprawy jakości życia mieszkańców,
 - stworzenie warunków przestrzennych dla ożywienia życia gospodarczego gminy (w tym także dla przekształceń rolnictwa i wykorzystanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej),
 - zwiększenie efektywności gospodarowania terenami oraz zapewnienie warunków ładu przestrzennego.
3. W zakresie poprawy warunków życia mieszkańców kierunki polityki przestrzennej dotyczą:
 - zapewnienia odpowiedniej wielkości terenów mieszkaniowych w obszarach posiadających szczególnie predyspozycje dla rozwoju tej funkcji w warunkach nie stwarzających istotnych kolizji z występującymi zasobami przyrodniczo – krajobrazowymi, uwarunkowaniami ochrony środowiska, zasobami kulturowymi i zagrożeniami powodziowymi,
 - tworzenia warunków dla rozwoju inicjatyw ludności zmierzających do uruchomienia działalności związanej z obsługą ludności w zakresie usług komercyjnych (handel, gastronomia, rzemiosło usługowe i inne),
 - ustalenia przestrzennych warunków sprzyjających rozbudowie systemu infrastruktury technicznej;
 - doskonalenia systemu komunikacyjnego oraz zapewnienia warunków dostępności dla wyznaczonych terenów mieszkaniowych.
4. W odniesieniu do ożywienia życia gospodarczego w obszarze gminy poza wspomnianym tworzeniem warunków dla uruchomienia działalności związanej z obsługą ludności politykę przestrzenną należy ukierunkować na:
 - zapewnienia przestrzennych warunków realizacji inwestycji strategicznych w obszarach przydatnych dla tych celów w ramach istniejącego zainwestowania lub terenów wyznaczonych w planie zagospodarowania przestrzennego gminy oraz wyznaczenie nowych terenów dla tych inwestycji w obszarach ustalonych dla urbanizacji pod warunkiem spełnienia wymogu ich nieuciążliwości dla otoczenia,
 - wspieranie inicjatyw lokalnej ludności w zakresie uruchomienia drobnej działalności gospodarczej,
5. Zwiększenie efektywności gospodarowania przestrzenią dotyczy zarówno gospodarowania terenami, jak i zasobami kubaturowymi i jest związane z:

- intensyfikacją użytkowania terenów poprzez uzupełnienia lub rozbudowę istniejącego programu kubaturowego oraz wykonanie pełnego programu towarzyszącego lub uzupełniającego (w tym zieleni i urządzeń komunikacyjnych),
- przeciwdziałaniu rozproszonemu zabudowy,
- zmianą funkcji lub charakteru niektórych terenów przez wprowadzenie bardziej intensywnych form w dostosowaniu do warunków lokalnych (w tym szczególnie uwarunkowań środowiskowych),

Bardzo istotnym w zakresie ładu przestrzennego jest określenie skali, typu i formy nowej zabudowy, w tym szczególnie jednorodzinnej dla zharmonizowania z krajobrazem oraz najbliższym otoczeniem poprzez tworzenie zachęt dla stosowania katalogu projektów uwzględniających elementy regionalnej architektury

Lp.	Lokalizacja	Funkcja obszaru	Kierunki zagospodarowania
1.	Łubnice	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ośrodek gminny, ▪ koncentracja usług o charakterze ogólnogminnym, ▪ uzupełniająca funkcja rolnicza , 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ wyodrębnienie niezbędnych terenów dla organizacji gminnego ośrodka usługowo – administracyjnego w centralnej części wsi, ▪ wyznaczenie obszarów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i ew. wielorodzinnej ▪ rozwój agroturystyki na bazie walorów kulturowych i przyrodniczych, ▪ ograniczenie lokalizacji inwestycji mogących znacząco wpływać na środowisko, ▪ poprawa stanu infrastruktury technicznej i drogowej
2.	Beszowa, Budziska, Orzelec M.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ przeznaczenie terenów pod osadnictwo wiejskie z uzupełniająca funkcją usług podstawowych i rolniczą, ▪ duża ilość terenów zieleni nieurządzonej, ▪ obiekty zabytkowe 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ wyznaczenie dodatkowych terenów pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinna, ▪ wyznaczenie obszarów do realizacji i przekształceń usług podstawowych, ▪ ograniczenie lokalizacji inwestycji mogących znacząco wpływać na środowisko, ▪ poprawa stanu infrastruktury technicznej i drogowej
3.	Borki, Grabowa, Beszowa, Góra, Wilkowa, Wolica, Łyczba	<ul style="list-style-type: none"> • przeznaczenie terenów pod osadnictwo wiejskie z funkcją rolniczą i specjalizacją ekologiczną, dobre warunki do agroturystyki 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ maksymalne ograniczenie lokalizacji inwestycji mogących znacząco wpływać na środowisko, ▪ poprawa jakości infrastruktury techniczne i komunikacji drogowej ▪ rozwój agroturystyki na bazie walorów kulturowych i przyrodniczych
4	Orzelec D. Rejterówka, Czarzyzna, Zofiówka, Budziska, Gace Słupieckie, Słupiec, Zalesie, Szczębrzusz	<ul style="list-style-type: none"> • utrzymanie terenów pod osadnictwo wiejskie z funkcją rolniczą 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ zabezpieczanie terenów pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinna przed skutkami wód powodziowych ▪ maksymalne ograniczenie lokalizacji inwestycji mogących znacząco wpływać na środowisko, ▪ poprawa jakości infrastruktury techniczne i komunikacji drogowej ▪ realizacja inwestycji związanych z ochroną przeciwpowodziową

Źródło: opracowanie własne

Szczegółowe ustalenia dotyczące zagospodarowania i przeznaczenia terenu w strefach osadnictwa będzie określał miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Na terenach położonych poza obszarami wskazanymi w studium pod rozwój osadnictwa postuluje się o dalsze prowadzenie działalności związanej z rolnictwem. Studium utrzymuje możliwość (zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych) lokalizacji budynków i obiektów gospodarczych dla potrzeb produkcji rolnej i przetwórstwa rolnego z uwzględnieniem przepisów dotyczących ochrony środowiska. Wszelkie działania inwestycyjne na terenie gminy powinny odbywać się zgodnie z zasadami ładu przestrzennego.

2.3. Wskaźniki dotyczące zagospodarowania terenu

W zagospodarowaniu terenów przeznaczonych pod zabudowę przyjmuje się następujące wskaźniki intensywności zabudowy:

- 1) wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej powinien wynosić:
 - a) 0,1-0,4 dla zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej i mieszkaniowo-usługowej;
 - b) 0,2-0,8 dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
 - c) 0,2-0,6 dla zabudowy usługowej, produkcyjnej i składów;
- 2) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej powinien wynosić:
 - a) 30% dla zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej i mieszkaniowo-usługowej;
 - b) 40% dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
 - c) 15% dla zabudowy usługowej, produkcyjnej i składów;

2.4. Tereny objęte ograniczeniem zabudowy lub zakazem zabudowy

- 1) z tytułu przepisów o ochronie środowiska:
 - a) lokalizacja zabudowy w stosownej odległości od linii energetycznych. Ponadto szerokość stref technicznych od linii elektroenergetycznych określa Polska Norma dla budynków przeznaczonych na pobyt ludzi;
 - b) dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku ustalone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska, w tym:
 - dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej;
 - dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (ew. wielorodzinnej), dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
- 2) z tytułu przepisów określających warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe, należy zachować normatywne odległości projektowanych urządzeń i obiektów od gazociągów przesyłowych.
- 3) z tytułu przepisów o drogach publicznych obowiązują odległości zabudowy obiektami i budynkami mieszkalnymi w odległości określonej w tych przepisach.
- 4) z tytułu przepisów określających wymagania, jakim powinny odpowiadać cmentarze: wokół terenów cmentarzy powinien być wyznaczony obszar ochronny o stosownej szerokości, jak również ograniczenie lokalizacji ujęć wody oraz obiektów związanych z produkcją i przechowywaniem żywności. Tereny pod cmentarze w miarę możliwości należy sytuować na wzniesieniu, a zwierciadło wód gruntowych powinno znajdować się na głębokości nie wyżej niż 2,5 m poniżej powierzchni terenu.
- 5) z tytułu przepisów ustawy Prawo Wodne:

- a) ustanowienie pasów ochronnych o szerokości 1,5 m wzdłuż cieków wodnych, w celu konieczności umożliwienia wypełnienia ustawowych obowiązków przez właścicieli wód,
 - b) wyłączenie terenów spod zabudowy w pasie szerokości 50.0m od stopy wału przeciwpowodziowego,
 - c) wyznacza się obszary szczególnego zagrożenia powodzią – są to obszary między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w którym wbudowano trasę wału przeciwpowodziowego Na tym obszarze obowiązuje zakaz wszelkiej zabudowy i zadrzewień
 - d) wyznacza się tereny narażone na niebezpieczeństwo powodzi/ tereny zalewowe w warstwie informacyjnej Studium, do czasu określenia przez Regionalnego Dyrektora Gospodarki Wodnej obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią. Obejmują południową część gminy. Na terenach chronionych wałami przeciwpowodziowymi rzeki Wisły i na obszarze wyznaczonym w Studium stref zagrożenia powodziowego rzeki Wschodniej wykonanym na zlecenie RZGW Kraków należy stosować rozwiązania konstrukcyjne, techniczne i materiałowe obiektów budowlanych, zabezpieczające przed skutkami oddziaływania wód powodziowych a w szczególności poprzez wzmocnienie ław fundamentowych oraz wykonanie hydroizolacji fundamentów wznoszonych budynków i budowli
- 6) ograniczeniem zabudowy obejmuje się grunty rolne stanowiące użytki rolne I-III klasy bonitacyjnej oraz grunty leśne. Ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych w pierwszej kolejności do zmiany przeznaczenia wskazuje grunty najsłabszych klas bonitacyjnych. Wyłączenia gruntów klas wyższych powinny następować wyłącznie w uzasadnionych przypadkach. Proces wyłączenia gruntów z użytkowania rolniczego i leśnego regulują przepisy ww. ustawy.

3. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody oraz krajobrazu kulturowego

3.1. Obszary i obiekty objęte prawnymi formami ochrony przyrody

3.1.1. Pomniki przyrody

Na obszarze gminy zgodnie z zapisami art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U.z 2009r Nr 151 poz. 1220 ze zm.) występują następujące formy ochrony przyrody (Zał. 2.10A/4):

- Łubnice – grupa drzew lip i dębów – nr rej.: 693 na dz. ewid. 199 (w parku podworskim w Łubnicach), ustanowiony w 1955 r.,
12 dębów i 10 lip – drzewa o największych średnicach.;
- Łubnice – lipa drobnolistna – nr rej.: 650 na dz. ewid. 198/7 (przy ogrodzeniu ZOZ i szkoły), ustanowiony w 1997 r., obwód – 610 cm, wysokość 24 m

W stosunku do pomników przyrody obowiązują warunki ochrony wynikające z aktów prawa miejscowego w zakresie zgodnym z ustawą o ochronie przyrody.

3.1.2. Obszary Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000- system powiązań przyrodniczych

Znaczna część gminy stanowi Południowo – Centralny (KPdC) korytarz ekologiczny. Łączy on Roztocze z Lasami Janowskimi, Puszczą Sandomierską i Świętokrzyską, Przedborskim Parkiem Krajobrazowym, Załęczańskim Parkiem Krajobrazowym, schodzi do Lasów Lublinieckich i Borów Stobrawskich, idzie do Lasów Milickich, Doliny Baryczy i Borów Dolnośląskich.

Na terenie gminy nie zostały zatwierdzone bądź wyznaczone obszary Natura 2000 (SOO bądź OSO). W odległości do 10 km (w linii prostej) zlokalizowane są obszary Natura 2000:

- „Ostoja Szaniecko – Solecka”
- „Kras Staszowski”
- „Dolna Wisłoka z dopływami”

Wymienione powyżej ważne elementy sieci ekologicznej stanowią o wysokiej randze środowiska przyrodniczego otoczenia jak i obszaru samej gminy w międzynarodowym i krajowym systemie przyrodniczym. Funkcjonują tutaj węzły ekologiczne (Natura 2000) o randze międzynarodowej i krajowej, które poprzez sieć międzynarodowych i krajowych korytarzy ekologicznych łączą się tworząc europejską sieć ekologiczną

3.2. Obszary lokalnych zasobów i wartości środowiska przyrodniczego

3.2.1. Gleby

Na terenie Gminy przeważają gleby brunatne kwaśne, okresowo dość suche. Najczęściej zbonifikowane są w IV klasie i stanowią około 50 % użytków rolnych. Gleby najwyższej jakości występują w południowej części gminy, pomiędzy Wisłą a Kanałem - Strumień, w obrębie teras zalewowych. Są to mady lekkie i średnie oraz gleby brunatne zaliczone przeważnie do klas III bonitacyjnej (30.0%). Na obszarach nadzalewowych i zboczach przeważają gleby brunatne klas od III do VI

Grunty rolne stanowiące użytki rolne klas I-III zwartych kompleksów powinny być użytkowane rolniczo. Zmiana ich użytkowania dopuszczalna jest jedynie w przypadku, gdy dany obszar przeznaczony pod zagospodarowanie inne niż rolnicze zajmuje zwartą powierzchnię mniejszą niż 0,5 ha. Zmiana przeznaczenia obszaru o powierzchni powyżej 0,5 ha wymaga uzyskania zgody Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi stosownie do przepisów Ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. 2004 r. Nr 121, poz. 1266) oraz art. 5b

ustawy z dnia 19 grudnia 2008r o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. Nr 237/2008

Gmina położona jest w obrębie występowania gleb brunatnych klas I-III (ok.30.0% ogólnej pow. gleb) i klas IV (ok. 56% ogólnej pow. gleb), co stwarza jej dobre warunki do rozwoju produkcji rolnej. Rolnictwo jest główną formą utrzymania mieszkańców, dlatego też ochrona zasobów przyrodniczych sprzyjających jego rozwojowi powinna stanowić jedno z priorytetowych zadań gminy. W celu ochrony gleb zaleca się:

- a) przeciwdziałanie erozji wodnej i wietrznej gleb;
- b) systematyczne egzekwowanie przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych w zakresie wyłączenia tych gruntów z produkcji, szczególnie w odniesieniu do zagospodarowania wierzchniej warstwy gleby;
- c) sukcesywne zwiększanie liczby gospodarstw ekologicznych, stosujących metody produkcji przyjazne środowisku oraz posiadających wymagany przepisami certyfikat;
- d) utrzymanie i odbudowę urządzeń melioracyjnych;
- e) minimalizację odpływu ścieków komunalnych do gleb;
- f) rekultywację gleb zdegradowanych;
- g) ograniczanie przemieszczania się poziomów glebowych podczas prac budowlanych.

3.2.2. Lasy i zadrzewienia, polityka zalesieniowa

Lasy na obszarze gminy zajmują niespełna 13.8% jej ogólnej powierzchni i występują w postaci izolowanych, niewielkich obszarowo kompleksów, w miejscach trudno dostępnych, na stokach o dużych spadkach i w dolinkach erozyjno – denudacyjnych. Lasy na terenie gminy pełnią funkcje glebochronne i wodochronne. Większość lasów państwowych posiada formalnie ustanowiony status lasów glebochronnych. Ustala się ich bezwzględna ochronę przed zmianą użytkowania, za wyjątkiem konieczności realizacji zadań rządowych wpisanych do planu zagospodarowania przestrzennego województwa.

W myśl ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2011r. Nr 12, poz. 59 ze zm.) szczególnej ochronie podlegają kompleksy leśne posiadające status lasów ochronnych.

W obrębie lasów ochronnych ustala się podporządkowanie funkcji produkcyjnej funkcjom ochronnym. Zasady gospodarki leśnej i kierunki ochrony lasów są określone i realizowane zgodnie z planami urządzenia lasów opracowanymi przez Nadleśnictwa - Nadleśnictwo Staszów. W kontekście niskiej lesistości gminy oraz w związku z rozwijającą się erozją i procesami morfodynamicznymi ustala się obowiązek ochrony zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadrzecznych, pełniących również ważne funkcje biotyczne.

Wg zaktualizowanego w 2003 r. „Krajowego Programu Zwiększania Lesistości na lata 2001-2020” gmina zaliczona jest do grupy gmin o stosunkowo niskich preferencjach zalesieniowych. Wynika to głównie z wysokiej jakości i dużej rolnej przestrzeni produkcyjnej.

Do zalesień należy przeznaczać przede wszystkim grunty orne niskich klas bonitacyjnych, strome stoki, zbocza i urwiska, tereny zdegradowane oraz nieużytki mogące stanowić uzupełniający składnik ekosystemu leśnego. Grunty klas I-III mogą być zalesiane wyjątkowo w przypadkach bardzo małych, wydłużonych enklaw, położonych w uciążliwej szachownicy z gruntami leśnymi o szerokości do 30 m (2- krotna wysokość drzew) oraz grunty o nachyleniu powyżej 25°.

3.2.3. System powiązań przyrodniczych

Gmina znajduje się poza obszarami chronionymi w europejskiej sieci ekologicznej Natura 2000. Południowa część Gminy została włączona, zgodnie z koncepcją krajowej sieci ekologicznej ECONET-PL, do węzła ekologicznego o randze międzynarodowej (obszar

środkowej Wisły). Ponadto cała dolina Wisły stanowi ważny międzynarodowy korytarz ekologiczny, łączący Morze Bałtyckie z Karpatami.

Dolina Wisły pełni funkcję korytarza ekologicznego o znaczeniu międzyregionalnym, a uzupełnieniem systemu powiązań przyrodniczych są lokalne niewielkie obszarowo ekosystemy wodne (rz. Wschodnia i rz. Strumień) łąkowe i leśne oraz zadrzewienia śródpolne i przydrożne. Obszary te winny być chronione przed zainwestowaniem i znaczącym negatywnym oddziaływaniem. Posiadają predyspozycje do pełnienia funkcji biotycznej w gminie dla zapewnienia migracji gatunków, zachowania enklaw roślinności i ostoi zwierząt. Ochrona systemu warunkuje utrzymanie względnej równowagi ekologicznej środowiska przyrodniczego, wzbogaca jego strukturę i urozmaica krajobraz.

3.2.4. Zasoby wodne

Gmina położona jest poza Głównymi Zbiornikami Wód Podziemnych

Obszar Gminy jest ubogi w wody podziemne i można je pozyskiwać tylko z płytkiego poziomu wodonośnego opartego na utworach czwartorzędowych, a więc podatnego na zanieczyszczenie z powierzchni terenu, ze względu na praktycznie całkowity brak izolacji.

Stopień wykorzystania zasobów gwarantowanych wód podziemnych na obszarze gminy określa się jako niski zarówno w stanie aktualnym jak i prognozowanym. Obszar ten jest więc zakwalifikowany jako o największych względnie rezerwach gwarantowanych zasobów wód podziemnych dostępnych do zagospodarowania

Na terenie gminy występują obszary podatne na infiltrację zanieczyszczeń do wód podziemnych (zostały wymienione w części uwarunkowań)

Zasoby wód podziemnych wymagają ochrony, gdyż stanowią źródło zaopatrzenia w wodę pitną mieszkańców gminy. Ochrona ta powinna być skierowana na:

- 1) zakaz lokalizacji na obszarach podatnych na infiltrację zanieczyszczeń do wód podziemnych, inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi oraz mogących pogorszyć stan środowiska, a w szczególności składowisk odpadów, wylewisk, przeprowadzania rurociągów transportujących substancje niebezpieczne dla środowiska, przeładunku i dystrybucji ropopochodnych;
- 2) kontrolę i ograniczanie intensywnej produkcji rolnej oraz bezściółkowej hodowli zwierząt;
- 3) uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej;
- 4) likwidację dzikich wysypisk odpadów;
- 5) likwidację punktów bezpośredniego zrzutu ścieków do wód podziemnych;
- 6) ochronę ujęć wód podziemnych poprzez wprowadzanie stref ochrony bezpośrednio;
- 7) stosowanie środków ochrony roślin o okresie połowicznego rozpadu w glebie zdecydowanie krótszym niż 6 miesięcy;

3.2.5. Zasoby kopalin i ich wykorzystanie

Na obszarze gminy nigdy nie prowadzono eksploatacji złóż na większą skalę. Wśród surowców mineralnych, występują surowce ilaste, znajdujące zastosowanie w lokalnym przemyśle ceramiki budowlanej oraz różne typy żwirów, pisków i pospółek.

Wśród surowców energetycznych zalegają torfy i dęby kopalniane. Występują one w dolinie Wisły pod 1-4 m pokrywą aluwii w okolicy Czarzyny, gdzie są eksploatowane przez mieszkańców jako materiał opałowy

Udokumentowane złoża (szczegółowo omówione w części uwarunkowań) ze względu na nieodnawialność zasobów należy chronić przed trwałym zainwestowaniem, celem umożliwienia ich ewentualnego wykorzystania w przyszłości. Udostępnia się obszar gminy do prowadzenia prac geologicznych, mających na celu poszukiwanie, rozpoznawanie i dokumentowanie złóż surowców, w szczególności kopalin strategicznych, mających

kluczowe znaczenie gospodarcze. Rozpoznawanie, dokumentowanie i ewentualna koncesjonowana eksploatacja złóż może odbywać się na warunkach określonych w przepisach ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. z 2011 r. Nr 163 poz. 981 ze zm.). Podjęcie ewentualnej eksploatacji złóż winno być uzależnione od rachunku ekonomicznego zysków i strat w odniesieniu do innych, cennych zasobów środowiska, przede wszystkim zasobów wysokiej jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej oraz zasobów leśnych. Obszary złożowe o zasobach prognostycznych wymagają rozpoznania i szczegółowego określenia granic.

3.2.6. Krajobraz kulturowy

W ramach ochrony krajobrazu kulturowego oraz zapobiegania jego przekształceniom należy dążyć do:

- 1) rekompozycji nowej zabudowy, wprowadzanej na tereny dawnych siedlisk zagrodowych, w celu minimalizacji dysonansu między zabudową współczesną, a tradycyjną zabudową regionu;
- 2) kontroli remontów istniejących obiektów, w celu zachowania charakteru zabudowy zgodnego z typem wsi;
- 3) ochrony cmentarzy oraz parków wiejskich;
- 4) ochrony istniejących terenów leśnych i zieleni śródpolnej, stanowiących o malowniczości krajobrazu, tworzonego przez liczne formy erozyjne w postaci wąwozów, jarów, parowów i dolinek o stromych zboczach, zakrzewionych i porośniętych lasami;
- 5) opracowania planów odnowy poszczególnych miejscowości.

3.3. Ograniczanie zanieczyszczeń środowiska i przeciwdziałanie zagrożeniom

3.3.1. Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych

Główną rzeką obszaru oddziaływująca na południową część gminy jest rzeka Wisła, w wspomaganą lokalnymi rzekami (rzeka Wschodnia i Kanał Strumień). Celem zapewnienia warunków poprawy jakości i ochrony wód powierzchniowych jako podstawowy wymóg określa się realizację sieci kanalizacyjnej obejmującej wszystkie jednostki osadnicze w gminie oraz zorganizowanie systemu odbioru i oczyszczania ścieków. Obecnie nie istnieje sieciowy system odprowadzania ścieków. Istniejące zakłady, instytucje oraz część gospodarstw indywidualnych posiada lokalne systemy odprowadzające ścieki do zbiorników bezodpływowych opróżnianych okresowo przez PGK Połaniec na miejską oczyszczalnię ścieków

W ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na terenie gminy podjęto realizację 220 szt. przydomowych oczyszczalni ścieków typu SBR. Jest to instalacja biologicznego oczyszczania ścieków sanitarnych pracujących na bazie osadu czynnego z odprowadzaniem wód oczyszczonych do studni chłonnych lub istniejących zbiorników bezodpływowych. Realizacja wymienionych zadań odnosi się do ochrony wód podziemnych, w szczególności na obszarach podatnych na infiltrację zanieczyszczeń do wód podziemnych

3.3.2. Ochrona powietrza atmosferycznego i przeciwdziałanie zmianom klimatu

Pod względem jakości powietrza na terenie gminy odnotowuje się stan zadowalający. Działania w zakresie ochrony i utrzymania takich warunków (zachowania norm jakości określonych wymogami prawa) winny być ukierunkowane na:

- 1) modernizację nawierzchni dróg gminnych i powiatowych, w szczególności posiadających dotychczas nawierzchnie nieutwardzone lub gruntowe, które generują zanieczyszczenia pyłowe;
- 2) zmniejszanie sezonowego obciążenia powietrza zanieczyszczeniami lokalnymi (niska emisja) poprzez działania edukacyjne i promocyjne dotyczące zmiany stosowanego

- paliwa stałego na ekologiczne (gazowe, olejowe) i wykorzystania instalacji solarnych, w indywidualnych systemach grzewczych;
- 3) realizację termomodernizacji i termoizolacji budynków użyteczności publicznej oraz edukacja i promowanie takich inwestycji w obiektach indywidualnych, celem zredukowania zużycia energii;
 - 4) w procesach decyzyjnych przy lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących znacząco oddziaływać na środowisko wykorzystania systemu ocen oddziaływania na środowisko;
 - 5) racjonalne wykorzystanie lokalnych uwarunkowań, zasobów i predyspozycji środowiska przyrodniczego dla rozwoju różnych form energetyki odnawialnej.

3.3.3. Ochrona klimatu akustycznego i ochrona przed promieniowaniem elektromagnetycznym

W zakresie ochrony klimatu akustycznego ustala się wymóg dotrzymania dopuszczalnych poziomów hałasu dla terenów o różnych funkcjach, określonych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku wraz ze zmianą z dnia 1 października 2012 r. (Dz. U. 2012 r. poz. 1109) w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. W zakresie ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym ustala się wymóg dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w miejscach dostępnych dla ludzi, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzenia dotrzymania tych poziomów.

Uciążliwość związana z prawdopodobnym niedotrzymaniem standardów akustycznych występuje na terenach położonych w sąsiedztwie drogi krajowej nr 79, w Łubnicach, Łyczbie, Orzelcu Małym, Przeczowie i Beszowej. Dla przedmiotowych odcinków drogi, może powstać obowiązek opracowania map akustycznych i programu ochrony przed hałasem (ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska wraz z przepisami wykonawczymi). W programie zostanie określony zakres działań niezbędnych dla poprawy klimatu akustycznego. Ochrona przed hałasem i promieniowaniem elektromagnetycznym powinna odbywać się poprzez:

- 1) rygorystyczne nakładanie zarządcom i inwestorom obowiązku przystosowania eksploatowanych instalacji do wymogów spełniających standardy jakości środowiska akustycznego oraz sprawdzania realizacji wydanych decyzji;
- 2) ograniczanie hałasu komunikacyjnego za pomocą modernizacji nawierzchni dróg gminnych i powiatowych; prowadzenie planowania przestrzennego i polityki lokalizacyjnej z uwzględnieniem negatywnego wpływu hałasu i promieniowania elektromagnetycznego na mieszkańców.

3.3.4. Przeciwdziałanie rozwojowi erozji i form geodynamicznych

Na obszarze Gminy nie występują obszary osuwiskowe (zgodnie z Systemem Ochrony Przeciwoświsowej Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Mapy osuwisk Państwowego Instytutu Geologicznego 1:500 000, Warszawa 1970).

W obrębie gminy występują jednak obszary o predyspozycjach do powstania różnego typu osuwisk. Do terenów tych zalicza się wniesienie na którym położona jest miejscowość Orzelec Duży oraz w sołectwie Góra, na północ od terenów zabudowanych

W celu ochrony rolniczej przestrzeni produkcyjnej oraz celem zapewnienia bezpieczeństwa mienia mieszkańców należy:

- 1) tereny zagrożone naturalnymi zagrożeniami geologicznymi bezwzględnie wyłączyć z zainwestowania;

- 2) wykluczyć na tych terenach wylesianie i usuwanie zadrzewień i zakrzaczeń oraz w pierwszej kolejności zalesiać;
- 3) podejmować działania edukacyjne dotyczące właściwego prowadzenia gospodarki rolnej (orka w poprzek stoków, zakładanie sadów i plantacji krzewów owocowych).

4. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego, zabytków oraz kultury współczesnej

4.1. Ogólne zasady ochrony dziedzictwa kulturowego

Obowiązującym aktem prawnym w zakresie ochrony zabytków jest Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162 z 2003 r., poz. 1568 z późn. zm.). Zgodnie z art. 4 cyt. Ustawy ochrona zabytków polega, w szczególności na podejmowaniu przez organy administracji publicznej działań mających na celu:

- 1) zapewnienie warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych umożliwiających trwałe zachowanie zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie;
- 2) zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków;
- 3) udaremnianie niszczenia i niewłaściwego korzystania z zabytków;
- 4) przeciwdziałanie kradzieży, zaginięciu lub nielegalnemu wywozowi zabytków za granicę;
- 5) kontrolę stanu zachowania i przeznaczenia zabytków;
- 6) uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska.

Art. 6 ust. 1. cyt. ustawy wskazuje, które zabytki – bez względu na stan zachowania – podlegają ochronie i opiece. Są to:

- 1) zabytki nieruchome będące, w szczególności:
 - krajobrazami kulturowymi;
 - układami urbanistycznymi, ruralistycznymi i zespołami budowlanymi;
 - dziełami architektury i budownictwa;
 - dziełami budownictwa obronnego;
 - obiektami techniki, a zwłaszcza kopalniami, hutami, elektrowniami i innymi zakładami przemysłowymi;
 - cmentarzami;
 - parkami, ogrodami i innymi formami zaprojektowanej zieleni;
 - miejscami upamiętniającymi wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji.
- 3) zabytki archeologiczne będące, w szczególności:
 - pozostałościami terenowymi pradziejowego i historycznego osadnictwa;
 - cmentarzyskami;
 - kurhanami;
 - relikwiami działalności gospodarczej, religijnej i artystycznej.

W art. 7 cyt. ustawa określa formy i sposób ochrony zabytków. Formami ochrony zabytków są:

- 1) wpis do rejestru zabytków;
- 2) uznanie za pomnik historii;
- 3) utworzenie parku kulturowego;
- 4) ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

W odniesieniu do wszystkich obiektów wpisanych do wojewódzkiego rejestru zabytków (tj. zabytków nieruchomych i stanowisk archeologicznych), zgodnie z art. 36 ust. 1 cyt. ustawy obowiązuje uzyskanie pozwolenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków m.in. na:

- 1/ prowadzenie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru;
- 2/ wykonywania robót budowlanych w otoczeniu zabytku;
- 3/ prowadzenie badań konserwatorskich zabytku wpisanego do rejestru;
- 4/ prowadzenie badań architektonicznych zabytku wpisanego do rejestru;

- 5/ prowadzenie badań archeologicznych;
- 6/ przemieszczanie zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru;
- 8/ dokonywanie podziału zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru;
- 9/ zmiana przeznaczenia zabytku wpisanego do rejestru lub sposobu korzystania z tego zabytku;
- 10/ umieszczanie na zabytku wpisanym do rejestru urządzeń technicznych, tablic, reklam oraz napisów z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1.

W celu uznania zabytku za pomnik historii art. 15 ust. 1. cyt. ustawy określa, że Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w drodze rozporządzenia, może uznać za pomnik historii zabytek nieruchomy wpisany do rejestru lub park kulturowy o szczególnej wartości dla kultury, określając jego granice.

Na terenie gminy nie ma zabytków uznanych za pomnik historii. Nie wskazuje się potrzeby uznania obiektu zabytkowego z terenu gminy za pomnik historii.

W celu utworzenia parku kulturowego art. 16 ust. 1. cyt. ustawy określa, że Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej.

Na terenie gminy nie ma utworzonych parków kulturowych. Utrzymuje się propozycję utworzenia Parku kulturowego zespołu klasztorowego w Beszowej wskazaną w Programie opieki nad zabytkami w województwie świętokrzyskim na lata 2007-2011. Utworzenie Parku kulturowego musi zostać poprzedzone wykonaniem niezbędnych badań i analiz, które określą zasięg przestrzenny i zakres ochrony.

Ochronę zabytków i opiekę nad zabytkami uwzględnia się m.in. przy sporządzaniu i aktualizacji studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (art.18 ust.1 cyt. ustawy). W szczególności ochronę uwzględnia się dla (art. 19 ust. 1 cyt. ustawy):

- 1/ zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru i ich otoczenia;
- 2/ innych zabytków nieruchomych, znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków;
- 3/ parków kulturowych.

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy ustala się, w zależności od potrzeb, strefy ochrony konserwatorskiej obejmujące obszary, na których obowiązują określone ustaleniami planu ograniczenia, zakazy i nakazy, mające na celu ochronę znajdujących się na tym obszarze zabytków (art. 19 ust. 3 cyt. ustawy).

Gmina nie posiada gminnej ewidencji zabytków. Do czasu jej sporządzenia, za obowiązujący uznaje się wykaz obiektów znajdujących się w ewidencji konserwatorskiej.

Jednym z zadań gminy w zakresie ochrony zabytków jest **sporządzenie gminnego programu opieki nad zabytkami** (art. 87 ust. 1 cyt. ustawy). W przypadku, gdy gmina posiada gminny program opieki nad zabytkami, ustalenia tego programu uwzględnia się w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (art.19 ust. 2 cyt. ustawy).

Gminny program opieki nad zabytkami sporządzany jest na okres 4 lat. Program przyjmuje rada gminy po uzyskaniu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków i następnie jest on ogłaszany w wojewódzkim dzienniku urzędowym. Z realizacji programu opieki nad zabytkami Wójt Gminy sporządza, co 2 lata sprawozdanie, które przedstawia radzie gminy. Jest to plan działań przygotowywany dla jednostki administracji samorządowej w dziedzinie

ochrony zabytków. Jego rolą jest opracowanie celów i kierunków przedsięwzięć koniecznych dla istotnej poprawy stanu zasobów dziedzictwa kulturowego. W tym celu w programie określa się wymagane działania organizacyjne, finansowe i realizacyjne oraz te zmierzające do upowszechniania świadomości zasobów, potrzeb i zasad ochrony środowiska kulturowego wśród społeczeństwa.

Gmina nie posiada opracowanego gminnego programu opieki nad zabytkami.

4.2. Szczegółowe zasady ochrony dziedzictwa kulturowego

Na terenie Gminy funkcjonują prawomocnie ustanowione strefy ochrony konserwatorskiej dla:

Parku pałacowego w Łubnicach, wraz ze strefami:

- granica ścisłej ochrony ekologicznej;
- granica ścisłej ochrony widokowej.

Granica ścisłej ochrony ekologicznej

Ochronie podlega drzewostan parku oraz wody powierzchniowe i wglębne w tym ciek wodny po wschodniej stronie. Określony zasięg ochrony wynosi szerokość 100 m wokół drzewostanu.

Warunki użytkowania terenu i ograniczenia:

- preferowane użytkowanie rolnicze w postaci upraw nie wymagających wysokiego poziomu nawożenia szczególnie po stronie północnej, zachodniej i południowej od parku;
- zakaz odprowadzania ścieków sanitarnych i innych do biegnącego wzdłuż wschodniej granicy cieku oraz budowy nieuszczelnionych zbiorników w jego pobliżu;
- wyklucza się dokonywanie głębokich wykopów i eksploatacji surowców mineralnych mogących wpłynąć na naruszenie lokalnych stosunków wodnych;
- wyklucza się możliwość piętzenia wód na cieku wodnych;
- nie należy przewidywać prac nawadniających lub innych robót melioracyjnych mogących powodować zmianę stosunków wodnych powierzchniowych.

Granica ścisłej ochrony widokowej

Ochronie podlegają sektory widoczności na założenie parkowe wraz z widokiem na drzewo pomnikowe – lipę rosnącą na terenie szkolnym od strony głównej drogi biegnącej przez wieś.

Warunki użytkowania terenu i ograniczenia:

- zakaz zabudowy wyższej niż 1 kondygnacyjna i wszelkich form zwartej zabudowy (budynki szeregowe dłuższe niż 45 m);
- zakaz wznoszenia obiektów inżynierskich dominujących w krajobrazie jak np.: kotłownia z wysokim kominem, wieże, słupy wysokiego napięcia, silosy wieżowe, elewatory zbożowe itp.;
- zakaz gromadzenia nieczystości, odpadów, otwartych stałych składowisk materiałów budowlanych i innych o nieestetycznym wyglądzie;
- zakaz sadzenia zwartych kompleksów zieleni wysokiej, szpalerowej, obsadzania dróg i placów;
- projekty nowych obiektów kubaturowych winny być sprawdzone pod względem zgodności formy z charakterem analizowanego krajobrazu i cechami regionalnego budownictwa i każdorazowo uzyskać opinię Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Dla dawnego założenia parku pałacowego (oznaczonego na planszy – załączniku nr 3 symbolem H-1ZP) przewiduje się zachowanie pozostałości obiektów zabytkowych (fundamentów pałacu, dawnego budynku gospodarczego) w formie zabezpieczonej trwałej

ruiny z użytkowaniem rekreacyjnym parku w formie tzw. parku wiejskiego połączonego funkcjonalnie z obiektami sportowymi zlokalizowanymi na terenie szkolnym z wkomponowanym, odnowionym pomnikiem żołnierzy rosyjskich z 1945 r.

Na terenie gminy do objęcia ochroną konserwatorską proponuje się charakterystyczne elementy zespołów kościelnych i dawnych wsi oraz związane z nimi elementy krajobrazu naturalnego, a w tym:

- zachowane zespoły klasztorne i kościelne;
- krajobraz kulturowy i elementy dopełniające go tj. cmentarze, pomniki, kapliczki, krzyże i figury przydrożne;
- stanowiska archeologiczne.

W opracowaniu niniejszych wytycznych konserwatorskich uwzględniono opracowanie Narodowego Instytutu Dziedzictwa – Problematyka ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, Warszawa 2011.

W tym celu na obszarze gminy wyznacza się następujące strefy konserwatorskie:

- strefa ochrony konserwatorskiej – symbol „S”
- strefa ochrony konserwatorskiej ekspozycji obiektów zabytkowych – symbol „E”
- strefa ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych.

Strefa ochrony konserwatorskiej „S”

dobrze zachowanych układów przestrzennych lub ich fragmentów, uznanych za szczególnie wartościowe, stanowiące materialne świadectwo historii regionu lub miejscowości. Obejmuje się nią obszary wyróżniające się zasobem i stopniem zachowania historycznie ukształtowanej struktury, podlegające ochronie poprzez utrzymanie istniejącej formy i substancji.

Ścisłej ochronie podlega:

- historyczna kompozycja funkcjonalno-przestrzenna obszaru;
- zabytkowa zabudowa i inne elementy zagospodarowania.

W tej strefie zakłada się bezwzględny priorytet wymagań konserwatorskich, które winny zmierzać do możliwie najpełniejszej rewaloryzacji historycznego założenia.

Strefę ochrony konserwatorskiej na obszarze gminy Łubnice ustala się dla następujących terenów:

strefa ochrony konserwatorskiej zespołu klasztornego w Beszowej - „S-1”

Nie dopuszcza się możliwości lokalizacji nowej zabudowy na tym terenie, remonty istniejących obiektów zabytkowych muszą być uzgodnione ze służbą konserwatorską. Uzgodnieniom z konserwatorem zabytków podlegają również wszelkie prace ziemne, w czasie, których należy zapewnić nadzór archeologiczny. Ochronie konserwatorskiej podlega również istniejący w zespole kościelnym starodrzew oraz konfiguracja terenu.

Zasięg strefy ochronnej - część dz. nr ewid. 443.

strefa ochrony konserwatorskiej cmentarza parafialnego w Beszowej - „S-2”

Ochronie podlega: historyczna granica założenia; rozplanowanie dróg i ścieżek; układ kwater cmentarnych; mała architektura, tj. ogrodzenia, bramy oraz zabytki sepulkralne (nagrobki, ogrodzenia grobów, i inne elementy urządzenia cmentarzy).

Remonty istniejących obiektów zabytkowych muszą być uzgodnione ze służbą konserwatorską. Ochronie konserwatorskiej podlega również istniejący na terenie cmentarza starodrzew oraz konfiguracja terenu.

Zasięg strefy ochronnej – część dz. nr ewid. 479/2.

Strefa ochrony konserwatorskiej ekspozycji obiektów zabytkowych „E”

lub jego dominant / dominanty, obejmująca tereny umożliwiające widok na panoramy i dominanty z ustalonych kierunków widokowych.

strefa ochrony konserwatorskiej ekspozycji zespołu klasztornego w Beszowej – „E-1”

Ochronie podlegają sektory widoczności na kościół z drogi krajowej i dróg gminnych biegnących od strony północnej, zachodniej i południowej.

Warunki użytkowania terenu i ograniczenia:

- zakaz zabudowy wyższej niż 1 kondygnacja naziemna z użytkowym poddaszem i wszelkich form zwartej zabudowy (budynki szeregowe dłuższe niż 45 m);
- zakaz wznoszenia zabudowy innej niż mieszkaniowa, usługowa lub mieszkaniowo-usługowa;
- zakaz wykonywania ogrodzeń pełnych i wyższych niż 1,8 m.
- zakaz wznoszenia obiektów infrastrukturalnych dominujących w krajobrazie jak np.: kotłownia z wysokim kominem, wieże, słupy wysokiego napięcia.
- zakaz sadzenia zwartych kompleksów zieleni wysokiej, szpalerowej, wzdłuż dróg;
- projekty nowych obiektów kubaturowych winny być sprawdzone pod względem zgodności formy z charakterem analizowanego krajobrazu i cechami regionalnego budownictwa i każdorazowo uzyskać opinię Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

strefa ochrony konserwatorskiej ekspozycji kościoła w Zofiówce – „E-2”

Ochronie podlegają sektory widoczności na bryłę kościoła parafialnego z dróg powiatowych oraz dróg gminnych.

Warunki użytkowania terenu i ograniczenia:

- zakaz zabudowy wyższej niż 1 kondygnacja naziemna z użytkowym poddaszem i wszelkich form zwartej zabudowy (budynki szeregowe dłuższe niż 45 m);
- zakaz wznoszenia zabudowy innej niż mieszkaniowa, usługowa lub mieszkaniowo-usługowa;
- zakaz wykonywania ogrodzeń pełnych i wyższych niż 1,8 m.
- zakaz wznoszenia obiektów infrastrukturalnych dominujących w krajobrazie jak np.: kotłownia z wysokim kominem, wieże, słupy wysokiego napięcia.
- zakaz sadzenia zwartych kompleksów zieleni wysokiej, szpalerowej, wzdłuż dróg;
- projekty nowych obiektów kubaturowych winny być sprawdzone pod względem zgodności formy z charakterem analizowanego krajobrazu i cechami regionalnego budownictwa i każdorazowo uzyskać opinię Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Strefa ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych

Strefa ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych obejmuje wszystkie stanowiska wpisane do ewidencji służby ochrony zabytków.

Dla stanowisk archeologicznych wpisanych do ewidencji konserwatorskiej strefę ochrony wyznacza się z zasięgu stanowiska archeologicznego. Wykaz i numeracja stanowisk archeologicznych znajduje się w części „A” Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego .

Dla wszystkich stanowisk archeologicznych obowiązują następujące wymagania konserwatorskie:

- wszelka działalność budowlana wymaga pisemnego pozwolenia właściwego Konserwatora Zabytków;
- prowadzenie wszelkich działań schodzących poniżej poziomu terenu pod nadzorem i za uzgodnieniem z właściwym Konserwatorem Zabytków. Inwestor winien liczyć się

z koniecznością zlecenia dodatkowych badań lub opracowań, w przypadku stwierdzenia takich wymogów przez odpowiednie służby;

- prace ziemne w obrębie wszystkich stanowisk archeologicznych muszą być poprzedzone ratowniczymi badaniami archeologicznymi. Badania takie należy zlecić placówce upoważnionej do świadczenia tego rodzaju usług; o terminie rozpoczęcia prac ziemnych
- i wyborze wykonawcy należy powiadomić właściwego Konserwatora Zabytków;
- stanowiska archeologiczne mogą być wyłączone spod lokalizacji inwestycji, jeżeli decydują o tym względy naukowe i konserwatorskie; nie dopuszcza się możliwości wykonywania dolesień na terenie stanowisk, dopuszcza się ich rolnicze zagospodarowanie, chociaż zabytkom archeologicznym może zagrażać zbyt głęboka orka, naruszająca substancję zabytkową obiektów nieruchomych: grobów, reliktywów zabudowy itp.;
- wszelkie nowe znaleziska archeologiczne objęte są obowiązkiem powiadomienia właściwego Konserwatora Zabytków;
- stanowiska archeologiczne winny być uwzględniane i nanoszone przy wykonywaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego; nie należy jednak wykluczać możliwości, że dane dotyczące zabytkowej zawartości stanowisk jak i ich zasięgu i lokalizacji ulegną zmianie po przeprowadzeniu badań weryfikacyjnych. Należy przypuszczać, że w wyniku prowadzenia badań archeologicznych oraz wzmożenia ruchu inwestycyjnego w budownictwie, liczba znalezisk będzie rosła.

4.3. Punkty i ciągi widokowe

W zmianie studium określono i wyznaczono następujące punkty i ciągi widokowe:

- 1) ciąg widokowy na zespół klasztorny w Beszowej z drogi pomiędzy Łubnicami a Orzelcem Dużym;
- 2) ciąg widokowy na zespół klasztorny w Beszowej z drogi biegnącej przez Orzelec Mały;
- 3) ciąg widokowy na kościół w Zofiówce z drogi łączącej Zofiówkę z Rejterówką;
- 4) ciąg widokowy biegnący koroną wału przeciwpowodziowego rzeki Wisły na pobliskie miejscowości oraz na dolinę rzeki Wisły;
- 5) punkt widokowy na zespół klasztorny i zabudowę wsi Beszowa ze wzgórza i drogi w pobliżu dawnego cmentarza w Beszowej;
- 6) punkt widokowy na zespół klasztorny i cmentarz w Beszowej z drogi krajowej nr 79;
- 7) punkt widokowy na zespół klasztorny i zabudowę wsi Beszowa z drogi krajowej nr 79;
- 8) punkt widokowy na kościół w Zofiówce z drogi biegnącej przez Zofiówkę;
- 9) punkt widokowy na kościół w Zofiówce z drogi łączącej Rejterówkę z Czarzyzną;
- 10) punkt widokowy na kościół w Zofiówce z drogi biegnącej przez Szczebrzusz;
- 11) punkt widokowy na kościół w Zofiówce z drogi łączącej Zofiówkę z Gacami Słupeckimi;
- 12) punkt widokowy na wzgórze Łyczba z drogi biegnącej przez Łyczbę w kierunku północnym;
- 13) punkt widokowy na wzgórze Łyczba z drogi biegnącej przez Przeczów w kierunku północnym;
- 14) punkt widokowy na wzgórze Łyczba z drogi krajowej nr 79;
- 15) punkt widokowy na zabudowę wsi Wilkowa i Wolica oraz dolinę rzeki Wschodniej z drogi Łubnice – Rytwiany;

4.4. Dobra kultury współczesnej

Nie wskazuje się żadnych obiektów z terenu gminy do objęcia ochroną, jako dobra kultury współczesnej.

4.5. Wnioski konserwatorskie

W celu zapewnienia odpowiednich warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych dla trwałego zachowania i utrzymania dóbr dziedzictwa kulturowego, jako generalne ustalenia określa się:

- konieczność opracowania gminnej ewidencji zabytków i gminnego programu opieki nad zabytkami;
- objęcie stałą ochroną obiektów wpisanych do rejestru zabytków zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- przestrzeganie zasad ochrony stanowisk archeologicznych zgodnie z wytycznymi konserwatorskimi warunkującymi inwestowanie w rejonie ich występowania;
- zachowanie naturalnego otoczenia obiektów zabytkowych, rewaloryzacja obiektów zabytkowych, właściwe ich zagospodarowanie i wykorzystanie np. poprzez zorganizowanie parku wiejskiego w Łubnicach, ustawienie tablic informacyjnych;
- wyeksponowanie najciekawszych krajobrazowo miejsc i włączenie ich w ciągi rekreacyjno-turystyczne z uwzględnieniem możliwości spopularyzowania obiektów zabytkowych np. poprzez wytyczenie sieci lokalnych szlaków spacerowych nordic walking lub tras rowerowych (pętle o różnej długości i stopniu trudności) wykorzystujących ukształtowanie terenu i dużą ilość kapliczek i krzyży przydrożnych oraz stanowisk archeologicznych;
- w rejonie ciągów i punktów widokowych nie należy wprowadzać zabudowy poza istniejącym zainwestowaniem oraz nasadzeń wysokich zadrzewień mogących przysłonić panoramę;
- dbałość o historyczne i współczesne kapliczki, figury i krzyże przydrożne;
- dbałość o historyczne i współczesne pomniki i tablice pamiątkowe.

5. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej

5.1. Układ drogowy

Głównym celem przekształceń przestrzennych w zakresie układu drogowego jest zaspokajanie wzrastających potrzeb transportowych wraz z uwzględnieniem kosztów społecznych i środowiskowych, jakie wywołuje rozbudowa systemu transportowego. Cel ten należy uzupełniać poprzez realizację szeregu celów cząstkowych, tj.:

- 1) zwiększanie poziomu bezpieczeństwa ruchu;
- 2) zwiększanie dostępności wszystkich rejonów gminy, minimalizując jednocześnie czas podróży;
- 3) zapewnienie odpowiedniej przepustowości układu na kierunkach największych obciążeń;
- 4) zmniejszenie uciążliwości transportu dla mieszkańców i środowiska.

Cele takie są możliwe do osiągnięcia przede wszystkim poprzez modernizację i zmianę parametrów poszczególnych elementów układu drogowego, a także poprzez wprowadzanie elementów nowych. Działania takie powinny spowodować powstanie sprawnych i wygodnych połączeń pomiędzy poszczególnymi rejonami w gminie oraz utworzenie połączeń tranzytowych, które w znacznym stopniu zmniejszałyby uciążliwości związane z ruchem tranzytowym na terenach zamieszkałych.

Czynnikiem wspomagającym poprawę stanu układu drogowego jest utworzenie odpowiednio ukształtowanej struktury tego układu w sposób, który poprzez poprawną hierarchizację pozwoli na ograniczenie problemów komunikacyjnych na drogach niższego rzędu. W gminie możemy wyróżnić drogi krajowe, powiatowe oraz gminne.

5.1.1. Układ komunikacyjny nadrzędny

Nadrzędny układ komunikacyjny w gminie stanowi droga krajowa Nr 79 relacji Sandomierz - Kraków.

Droga ma funkcjonować w układzie komunikacyjnym, jako droga krajowa ruchu międzyregionalnego klasy „G” a międzynarodowego docelowo ruchu międzynarodowego klasy „GP” (główna ruchu przyspieszonego). Dostosowanie parametrów techniczno-użytkowych dróg do wymagań ruchu międzynarodowego wymagać będzie:

- 1) ograniczenia dostępności do drogi;
- 2) rozbudowy przekroju poprzecznego o bitumiczne pobocza i poszerzenie ich do szerokości wymaganej umową europejską;
- 3) wprowadzenia ścieżek specjalnych ruchu pieszego i rowerowego, tam gdzie zachodzi taka potrzeba.

W studium proponuje się ograniczenie dostępności do drogi krajowej Nr 79 przez dopuszczenie na trasie jej przebiegu kilku istniejących wlotów:

- 1) skrzyżowanie z drogami powiatowymi klasy L w Łubnicach;
- 2) skrzyżowanie z drogami powiatowymi klasy L w Ruszczy
- 3) w zachodniej części gminy jednostronny wlot drogi powiatowej klasy L od strony wsi Beszowa

5.1.2. Układ komunikacyjny podstawowy

Podstawowy układ komunikacyjny gminy tworzy sieć dróg powiatowych. Mają one duże znaczenie zarówno w połączeniach międzygminnych i lokalnych jak i przy bezpośredniej obsłudze terenów zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej. Obecnie wszystkie drogi powiatowe mają klasę techniczną L. Postuluje się poprawę jakości dróg przez budowę dodatkowych chodników oraz wprowadzenie widocznieszego oznakowania. Zaleca się

również budowę nowych ścieżek dla rowerów w formie samodzielnej ścieżki bądź ciągu pieszo - rowerowego.

5.1.3. Układ komunikacyjny uzupełniający

Układ komunikacyjny uzupełniający w gminie tworzy sieć dróg gminnych o łącznej długości około 129.0 km z czego około 67% długości posiada nawierzchnię bitumiczną. Pozostałe drogi posiadają nawierzchnię utwardzoną. Stan techniczny ich nawierzchni jest sukcesywnie poprawiany..

Układ dróg gminnych służyć ma miejscowym potrzebom i zapewniać połączenia wzajemne oraz połączenie bezpośrednie lub pośrednie z ośrodkiem gminnym. Zakłada się ukierunkowanie działań ze szczególnym wskazaniem na:

- racjonalne wykorzystanie istniejącego zainwestowania lokalnego układu komunikacyjnego zgodnie z kierunkiem planowanych przemian poprzez ukierunkowanie planów modernizacji i restrukturyzacji ciągów, których znaczenie w układzie podstawowym gminy będzie wzrastać w zależności od przyjętych priorytetów rozwoju gospodarczego obszarów,
- taki dobór parametrów technicznych modernizowanych dróg (odpowiadający układowi hierarchicznemu powiązań) aby spełniły warunek równomiernego obciążenia sieci w zależności od przypisanych drogom (i ulicom) funkcji,
- korekta geometryczna (upłynnienie trasy) ciągów dróg gminnych, które powstały z odcinków dróg obsługujących osiedla wiejskie,
- przystosowanie układu dla osób niepełnosprawnych,
- zapewnienie możliwości swobodnego korzystania z indywidualnego transportu samochodem osobowym w sposób nie naruszający równowagi środowiskowej i nie stwarzający uciążliwości,
- modernizacja parkingów z liczbą miejsc postojowych zgodną z potrzebami (zwłaszcza urzędy, szkoły, kościoły, cmentarze),

stworzenie odpowiednich warunków transportu produktów rolnych przez modernizację dróg rolniczych

5.2. Układ kolejowy

Przez teren gminy nie przebiega żadna linia kolejowa i nie ma planów związanych z przeprowadzeniem takiej linii przez gminę.

5.3. Kierunki rozwoju systemów infrastruktury technicznej

Infrastruktura techniczna stanowi element trwałego zagospodarowania a zarazem jest czynnikiem warunkującym równomierny rozwój gminy oraz poprawiającym jakość życia jej mieszkańców. Sieci infrastruktury technicznej powinny być projektowane równolegle, co pozwoliłoby na utworzenie zintegrowanego systemu obsługi.

Sprecyzowanie celów rozwoju infrastruktury technicznej pozwoliło na określenie dalszych kierunków rozwoju, i tak:

w zakresie zaopatrzenia w wodę zakłada się utrzymanie systemu wodociągowego na terenie gminy w dobrym stanie technicznym, zapewniającym podwyższenie standardów wyposażenia gospodarstw domowych,

w zakresie odprowadzania ścieków przyjmuje się docelowo objęcie systemami kanalizacji sanitarnej terenów budownictwa mieszkaniowego i usługowego realizowanego w zwartej zabudowie mieszkaniowej na obszarze sołectw Beszowa, Łyczba, Orzelec Duży, Przeczów, Łubnice, Grabowa, Borki, Góra, Wolica, Wilkowa. Ścieki sanitarne z terenów budownictwa rozproszonego będą odprowadzane do zbiorników szczelnych i wywożone do punktów

zlewnych przy oczyszczalniach, a w przypadkach odpowiednich udokumentowanych warunków gruntowo-wodnych i terenowych do indywidualnych oczyszczalni przydomowych, Studium wskazuje się lokalizację gminnej oczyszczalni ścieków. Ze względu na ochronę gleb, wód gruntowych i powierzchniowych niezbędne jest zachowanie norm dotyczących jakości ścieków odprowadzanych do środowiska wodnego zgodnie z wymaganiami zawartymi w załączniku rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. 2006 nr 137 poz. 984) wraz ze zm. z dnia 28 stycznia 2009 r. (Dz. U. 2009 nr 27 poz. 169), a tym samym dyrektywy 91/271/EWG pod względem jakości ścieków. Konieczne jest aby oczyszczalnia spełniała najlepszą dostępną technologię BAT (zgodnie z dyrektywą IPPC 96/61/WE).

w zakresie odprowadzania wód deszczowych zakłada się docelowe objęcie terenów o zwartej zabudowie i terenów usługowych (w tym ulic i parkingów o dużym natężeniu ruchu), systemem kanalizacji deszczowej, wyposażonej w urządzenia do podczyszczania

w zakresie gospodarki wodnej zakłada się poprawę bezpieczeństwa powodziowego poprzez modernizację wałów, regulację stosunków wodnych na obszarze gminy,

systemem zorganizowanego usuwania odpadów komunalnych i produkcyjnych należy objąć teren całej gminy. Właściwe byłoby również sukcesywne wdrożenie indywidualnego systemu gromadzenia odpadów połączone z selektywną zbiórką w oparciu o indywidualne umowy.

system energetyczny powinien zapewnić zaopatrzenie w energię elektryczną wszystkich mieszkańców gminy na potrzeby gospodarstw domowych i produkcyjne, a także usług i przemysłu zlokalizowanego na terenie gminy. Modernizacja i rozwój sieci średnich i niskich napięć oraz stacji transformatorowych 15/0,4 kV powinny zmierzać w kierunku umożliwienia korzystania z energii elektrycznej do celów grzewczych,

energia odnawialna

Obszary wskazane na cele rozwoju elektrowni wiatrowych

Lokalizacja elektrowni wiatrowych wymaga szczegółowych badań wpływu inwestycji na środowisko i zgodnie z przepisami odrębnymi może być koniecznym sporządzenie ocen oddziaływania na środowisko, zgodnie z ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Na obszarze gminy istnieje możliwość lokalizacji elektrowni wiatrowych. Do celu tego można wykorzystać tereny niezabudowane, położone w obszarze użytków rolnych

W studium wyznacza się tereny obecnie wolne od zabudowy, dotychczas użytkowane rolniczo (forma użytkowania rolniczego pozostaje w dalszym ciągu niezmienną), w obrębie, których mogą być lokalizowane siłownie wiatrowe, pojedyncze lub w zespołach, jako „farmy wiatrowe” z zachowaniem bezpiecznej odległości do najbliższej zabudowy mieszkaniowej (jednorodzinnej i mieszkaniowej w zabudowie zagrodowej) wskazanej w raportach oddziaływania na środowisko, wykonanych na potrzeby konkretnej inwestycji. W ramach badań wykonanych na potrzeby konkretnej inwestycji powinny znaleźć się analizy dotyczące: analizy wietrzności, analizy potencjalnych konfliktów społecznych, warianty lokalizacyjne turbin, warianty technologiczne (wybór preferowanych rodzajów turbin), wstępne oceny uwarunkowań budowlanych (warunki fundamentowania, możliwości transportowe), badania z zakresu wpływu inwestycji na ptaki i nietoperze (screening ornitologiczny i chiropterologiczny). Na mapie pt: „Kierunki zagospodarowania przestrzennego” wyznaczono tereny do lokalizacji elektrowni wiatrowych a granica obejmuje jednocześnie maksymalny zasięg oddziaływania elektrowni na środowisko.

Elektrownie wiatrowe lokalizowane na obszarach wskazanych do rozwoju energetyki wiatrowej należy lokalizować z uwzględnieniem wymagań w zakresie odległości posadowienia elektrowni wiatrowych od linii napowietrznych:

- dla linii 110 kV wymagana odległość posadowienia siłowni wiatrowej od skrajnego przewodu powinna być większa niż $3d$, gdzie d jest średnicą koła zataczanego przez łopaty siłowni wiatrowej.

Wzdłuż trasy linii elektroenergetycznych średniego i niskiego napięcia należy wyznaczyć pasy techniczne, w których przy dowolnym stanie pracy siłowni wiatrowej, nie może znaleźć się jakikolwiek jej element (w szczególności łopaty siłowni). Oś symetrii pasa technicznego wyznacza powinny słupy. Szerokość pasów technicznych dla danego typu linii wynosi:

- linie niskiego napięcia jednotorowe / dwutorowe – 20 m / 25 m,
- linie średniego napięcia jednotorowe / dwutorowe – 25 m / 30 m

W celu eliminacji potencjalnych negatywnych oddziaływań projektowanych farm wiatrowych na ludzi i środowisko niezbędne jest:

- takie usytuowanie poszczególnych elektrowni wiatrowych, które nie powoduje przekroczeń norm hałasu dla terenów zabudowy mieszkaniowej, określonych w obowiązujących przepisach;
- planowane elektrownie wiatrowe winny być zrealizowane w oparciu o najnowsze standardy stosowane w kraju i za granicą dla tego typu technologii;
- w celu minimalizacji oddziaływania na *nietoperze i ptaki nie należy wprowadzać zieleni wysokiej, w tym terenów planowanych pod zalesienie*, a także obsadzania drzewami dróg dojazdowych w bezpośredniej bliskości turbin oraz lokalizowania zbiorników wodnych;
- w celu ograniczenia wrażenia dominacji w krajobrazie oraz eliminacji powstawania refleksów świetlnych zastosowanie pastelowej, matowej kolorystyki wież;
- ze względu na zapewnienie warunków bezpieczeństwa ruchu cywilnych statków powietrznych, elektrownie wiatrowe powinny być wyposażone w znaki przeszkodowe, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury w sprawie sposobu zgłaszania oraz oznakowania przeszkód lotniczych, a ponadto uzgodnione z Prezesem Urzędu Lotnictwa Cywilnego.

Inne źródła energii odnawialnej

Na terenach gminy można wytwarzać energię elektryczną z innych odnawialnych źródeł energii przy zachowaniu bezpiecznych odległości zabudowy od istniejącej i projektowanej zabudowy mieszkaniowej i usług publicznych, wskazanej w raportach oddziaływania na środowisko, wykonanych na potrzeby konkretnej inwestycji.

system gazowniczy powinien zapewnić zaopatrzenie w gaz zarówno odbiorców zlokalizowanych na obszarach zainwestowanych, jak i rozwojowych na potrzeby gospodarstw domowych i produkcyjnych, a także usług i przemysłu zlokalizowanego na terenie gminy z możliwością wykorzystania gazu do celów grzewczych,

rozwój systemu telekomunikacji powinien zmierzać w kierunku umożliwienia dostępu do telefonu wszystkim chętnym.

Istniejący system telefonii stacjonarnej i telefonii komórkowej zapewnia potrzeby mieszkańców.

Ustala się dalszą rozbudowę systemów telekomunikacyjnych zarówno w formie tradycyjnej jak i wykorzystując nowe technologie z zachowaniem w lokalizowaniu wymogów przepisów o wspieraniu usług i sieci telekomunikacyjnych.

Należy wykorzystać istniejące możliwości zrealizowanej infrastruktury teletechnicznej. Dla zwiększenia dostępności sieci internetowej i rozwoju społeczeństwa informacyjnego, wskazuje się rozwój szerokopasmowego dostępu do Internetu

Warunki poprawy życia mieszkańców oraz potrzeba ochrony środowiska.

W procesie ustalania niezbędnych działań dla osiągnięcia założonych celów należy uwzględnić hierarchię problemów zarówno w ramach poszczególnych systemów, jak też znaczenie poszczególnych systemów względem siebie. Potrzeba ustalania priorytetów wynika z istniejących uwarunkowań ekonomicznych, organizacyjnych, środowiskowych i innych, stąd praktycznie niemożliwym jest równoczesne realizowanie wszystkich celów w ramach danego systemu, a także równoczesna realizacja dynamicznego rozwoju wszystkich systemów infrastruktury technicznej.

Ze względu na to, iż ustalenia hierarchii ważności pomiędzy poszczególnymi systemami nie znajduje jednoznacznego uzasadnienia w przyjętych celach rozwoju wynikających m.in. z charakteru gminy, zgrupowano zagadnienia o podobnym znaczeniu dla ich rozwoju. Dla gminy jako podstawę do ustalenia hierarchii ważności, przyjęto poprawę warunków życia mieszkańców oraz potrzebę ochrony środowiska. Na tej podstawie przyjęto następującą kolejność realizacji grup systemów:

- zaopatrzenie w wodę wraz z odprowadzaniem ścieków i gospodarki odpadami,
- regulacja stosunków wodnych i zabezpieczeń p. powodziowych,
- gazownictwo i energetyka,
- telekomunikacja.

W celu rozwiązania przedstawionych powyżej problemów władze gminy powinny tworszyć:

- utrzymać strefy ochrony pośredniej wewnętrznej i zewnętrznej ujęcia wody Łubnice-Kapkaż oraz stworzyć możliwość korzystania przez wszystkich mieszkańców gminy z wodociągu,
- warunki do likwidacji zagrożeń środowiska ściekami sanitarnymi, poprzez stworzenie możliwości podłączeń do systemu kanalizacji sanitarnej, likwidację nieszczelnych szamb oraz zrzutu ścieków nieczyszczonych bezpośrednio do wód,
- warunki do ograniczenia zagrożenia powodziowego,
- warunki do likwidacji zagrożeń środowiska ściekami deszczowymi,
- warunki do likwidacji zagrożenia środowiska odpadami stałymi,
- warunki do przechodzenia z paliw stałych na paliwa ekologiczne,
- warunki do pełnego pokrycia potrzeb w zakresie telekomunikacji.

Realizacja przyjętej wyżej polityki władz gminy powinna przebiegać poprzez:

- realizację systemów kanalizacyjnych we wsiach: Przeczów, Łyczba, Beszowa, Łubnice, Orzelec Duży, Borki, Góra, Grabowa, Wolica i Wilkowa,
- realizację przydomowych oczyszczalni w sołectwach Budziska, Gace, Grabowa, Orzelec Mały, Rejterówka, Słupiec, Szczebrzusz, Wilkowa, Wolica, Zalesie i Zofiówka,
- realizację systemów kanalizacji deszczowej zgodnie z opracowanym programem,
- uporządkowanie gospodarki ściekowej na terenach nie objętych systemem kanalizacji sanitarnej poprzez egzekwowanie odprowadzania ścieków do szczelnych zbiorników lub, przy udokumentowanych odpowiednich warunkach gruntowo-wodnych, do oczyszczalni przydomowych,
- uporządkowanie gospodarki ściekami deszczowymi na terenach nie objętych systemem kanalizacji deszczowej (np. tereny stacji paliw), poprzez egzekwowanie budowy systemu z urządzeniami podczyszczającymi wody deszczowe tak by jakość ścieków oczyszczonych odpowiadała obowiązującym w tym zakresie normom,
- modernizację wałów, konserwację urządzeń melioracyjnych, realizację zbiorników małej retencji (Łubnice I i Łubnice II),
- uporządkowanie gospodarki odpadami zgodnie z Ustawą o porządku i czystości w gminie oraz organizację wywozu odpadów komunalnych i produkcyjnych w nawiązaniu do „Planu gospodarki odpadami dla woj. Świętokrzyskiego”,

- promocję i organizację selektywnej zbiórki odpadów wraz z uwzględnieniem możliwości spalania odpadów stałych,
- realizację systemu gazowniczego,
- sukcesywną modernizację linii elektroenergetycznych po stronie średniego i niskiego napięcia oraz stacji transformatorowych SN/nN. W najbliższych latach zaplanowana jest wymiana 15 stacji transformatorowych SN/nN a także remont linii napowietrznych nN w miejscowościach Orzelec Mały, Wolica, Beszowa, Łyczba, Rejterówka i Zofiówka

5.4. Obszary wskazane do lokalizacji stawów rybnych

W granicach gminy zezwala się na lokalizowanie stawów rybnych z uwzględnieniem wymogów ochrony środowiska. Stawy rybne stanowią urządzenia wodne w rozumieniu przepisów ustawy Prawo Wodne i wymagają uzyskania pozwolenia wodno-prawnego.

Obecnie Stawy hodowlane zlokalizowane są poza granicami gminy Łubnice – pomiędzy ujściowymi odcinkami Strugi Oleśnickiej i Strugi Strzeleckiej (m. Oleśnica) oraz w środkowym biegu rzeki Wschodniej – Stawy Sieragi (m. Połaniec). Pozostałe zbiorniki wodne zajmują małą powierzchnię, są to dawne wykopy po eksploatacji surowców ceramicznych, a w dolinie Wisły starorzecza. Wilgotne obszary zlewni Wschodniej i Kanału Strumień wykorzystane są do lokalizacji kompleksów stawowych

6. Obszary, dla których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

6.1. Zadania rządowe stanowiące inwestycje ponadlokalnych celów publicznych

Na terenie gminy nie występują zadania rządowe stanowiące inwestycje ponadlokalnych celów publicznych znajdujące się w rejestrze programów rządowych, o których mowa w przepisach Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. z późn. zm.(tekst jednolity ustawy Dz. U. z 2012 Nr 0, poz. 647 ze zm.). Plan Zagospodarowania Województwa Świętokrzyskiego nie zawiera również zadań rządowych wpisanych do rejestru zadań rządowych. Dokument ten określa jednak proponowane zadania rządowe służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych oraz istotne przedsięwzięcia rządowe o charakterze publicznym, tj.: droga krajowa Nr 79 relacji Kraków – Sandomierz.

6.2. Zadania ponadlokalnych celów publicznych o znaczeniu wojewódzkim

Zadania o znaczeniu wojewódzkim zostały określone w kilku opracowaniach strategicznych i programujących stworzonych dla obszaru województwa świętokrzyskiego, takich jak: Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego, Strategia Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego do roku 2020, Strategia Rozwoju Turystyki w Województwie Świętokrzyskim 2006-2014, Regionalna Strategia Innowacji Województwa Świętokrzyskiego na lata 2005-2013, Program Reelektrofikacji Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 oraz Regionalne Programy Operacyjne Województwa Świętokrzyskiego. W dokumentach tych znalazły się następujące zadania dotyczące gminy:

- 1) uzyskanie przez drogę krajową Nr 79 parametrów klasy „G” docelowo parametrów klasy „GP”;
- 2) powołanie lokalnych zespołów innowacji, jako elementu regionalnego systemu innowacji.

6.3. Zadania ponadlokalnych celów publicznych o znaczeniu powiatowym

Zadania ponadlokalnych celów publicznych o znaczeniu powiatowym ujęte w Strategii Rozwoju Powiatu Staszowskiego (Planie Rozwoju Lokalnego Powiatu Staszowskiego na lata 2007-2013) to:

- przebudowa dróg powiatowych – sukcesywnie w zależności od potrzeb;

7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym

Realizacja inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym stanowi zadanie własne gminy. Zadania te powinny być określone w wieloletnich programach inwestycyjnych gminy i finansowane całkowicie lub w części ze środków budżetu gminy. Inwestycjami celu publicznego o znaczeniu lokalnym są ponadto zadania i cele zapisane w strategicznych dokumentach gminy, jak Strategia Rozwoju Gminy Łubnice, Planie Rozwoju Lokalnego Gminy Łubnice.

Rodzaje inwestycji celu publicznego określa szczegółowo ustawa o gospodarce nieruchomościami.

Do najważniejszych inwestycji celu publicznego, które będą realizowane w gminie należą (zawarte w wieloletnim programie inwestycyjnym):

C7 Inwestycja	Opis inwestycji	Lata realizacji	Źródła finansowania
rewitalizacja obszarów wiejskich w miejscowościach			
budowa zbiornika retencyjno-rekreacyjnego	zbiornik rekreacyjno – wędkarski „Łubnice I” na Kanale – Strumień – przebudowa staororzeczy, o powierzchni 8,49 ha i objętości użytecznej 52,5 tys. M ³	2013 – 2020	Gmina Łubnice + środki poza budżetowe
budowa zbiornika retencyjno-rekreacyjnego	zbiornik rekreacyjno – wędkarski „Łubnice II” na Kanale – Strumień – przebudowa staororzeczy, o powierzchni 1,0 ha i objętości użytecznej 15,0 tys. M ³	2013 – 2020	Gmina Łubnice + środki pozabudżetowe
budowa sieci kanalizacyjnej	budowa sieci kanalizacyjnej obejmującej miejscowości Przeczów, Łyczba, Beszowa, Łubnie Orzelec Duży, Borki, Góra, Grabowa, Wolica i Wilkowa	2014 – 2020	budżet własny i środki pomocowe
budowa indywidualnych oczyszczalni	inwestycja ma celu regulację gospodarki wodno – ściekowej gminy Łubnice oraz likwidację zbiorników bezodpływowych czyli punktowych źródeł zanieczyszczeń wód podziemnych	do 2020	budżet własny i środki pomocowe
budowa sieci gazu przewodowego.	budowa sieci gazu przewodowego jest warunkiem rozwoju Gminy jako terenu rolniczo-turystycznego.	do 2020	Budżet własny i środki pomocowe
budowa stacji trafo	szt 15		Środki pozabudżetowe
remont sieci	remont linii napowietrznych nN w		Środki

energetycznych napowietrznych nN	miejsowościach Orzelec Mały, Wolica, Leszowa, Łyczka, Rejterówka i Zofiówka		pozabudżetowe
-------------------------------------	--	--	---------------

8. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m² oraz obszary przestrzeni publicznej

Na obszarze gminy nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy, który utracił moc na podstawie art. 67 ustawy z 7 lipca 1994r o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U z 1999r Nr 15 poz. 139 z późniejszymi zmianami) na realizację celu publicznego, o którym mowa w art. 39 ust 3 pkt. 3 i art. 48 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z 27 marca 2003r. (tekst jednolity Dz. U. z 2012 Nr 0, poz. 647 ze zm.)

W studium nie wyznacza się obszarów:

- 1) dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych;
- 2) dla których należy przeprowadzić scalenie i podział nieruchomości;
- 3) nie wyznacza się obszarów rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²;
- 4) tereny przestrzeni publicznej zostaną określone i uszczegółowione na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

W celu kształtowania struktur funkcjonalno - przestrzennych na terenie gminy wyznacza się obszar przestrzeni publicznej, który zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jest obszarem o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości życia i sprzyjania kontaktów społecznych.

Rada Gminy nie podjęła uchwały o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i nie jest w trakcie opracowywania żadnego planu miejscowego.

Gmina zamierza przystąpić do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania:

- centrum miejscowości Łubnice wraz z węzłem drogi Nr 79 z drogą powiatową oraz terenami atrakcyjnymi do działalności inwestycyjnej;

10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

Rolniczy charakter gminy jest ściśle powiązany z warunkami przyrodniczymi występującymi w jej granicach. Przeważającą rolę odgrywają tu przede wszystkim bardzo dobre gleby klas I-III, należące do kompleksów pszennych. W połączeniu z miejscowymi tradycjami rolnymi mieszkańców pozwalają one na uzyskanie plonów wysokiej jakości. Ze względu na to, że rolnictwo jest podstawowym źródłem utrzymania mieszkańców, należy dążyć do ochrony zasobów przyrody, które pozwalają na jego rozwój. Zasobem takim jest właśnie gleba. Zasadniczym kierunkiem działań w rolnictwie powinno być, zatem upowszechnienie zasad

dobrej praktyki rolniczej, W celu prawidłowego kształtowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej zaleca się pozostawienie w rolniczym wykorzystaniu:

- 1) gruntów ornych z przeznaczeniem ich na uprawy;
- 2) łąk i pastwisk.

Dodatkowo w ramach rozwoju i zagospodarowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej zaleca się:

- 1) ochronę gruntów rolnych przed zmianą na cele nierolnicze;
- 2) wspieranie prawidłowego użytkowania gleb i ich ochronę przed wprowadzaniem niewłaściwych zabiegów agrotechnicznych;
- 3) propagowanie rolnictwa ekologicznego;
- 4) wprowadzanie zadrzewień śródpolnych w celu redukcji procesu erozji oraz zapobiegawczo przeciwko zanieczyszczeniu wód i gleby;
- 5) ograniczanie lokalizacji obiektów inwentarskich w systemie bezściółkowym ze względu na ryzyko zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych;
- 6) przeprowadzenie prawidłowej melioracji.

Ważną funkcję na terenie gminy, oprócz gruntów rolnych, pełnią stosunkowo niewielkie obszary grunty leśne. Zajmują one około 13.8% jej ogólnej powierzchni gminy. Zasady gospodarki leśnej i kierunki ochrony lasów omówione zostały w pkt 3.2.2.

Podstawowym celem polityki przestrzennej w zagospodarowaniu rolniczej przestrzeni produkcyjnej gminy jest:

- 1) stworzenie strukturalnych i przestrzennych warunków do umacniania rodzinnych gospodarstw rolnych;
- 2) zmiany struktury użytkowania ziemi rolniczej w kierunku wzrostu gospodarstw obszarowo większych kosztem gospodarstw mniejszych mało efektywnych;
- 3) powiększanie liczby wyspecjalizowanych i towarowych gospodarstw w celu wzrostu opłacalności produkcji rolnej;
- 4) ukierunkowanie produkcji rolnej na gospodarkę rynkową uwzględniając uczestnictwo Polski w Unii Europejskiej;
- 5) popieranie rozwoju różnych form działalności na wsiach nastawionych na zaopatrzenie i sprzedaż towarów i usług poprzez efektywne gospodarowanie środkami produkcji, produktami rolnymi i zasobami pieniężnymi;
- 6) przystosowanie produkcji rolnej do wymogów rynku hurtowego, poprzez koncentrację produkcji w wybranych kierunkach np.: zboża, uprawy okopowe, warzywa, o określonych parametrach, poprzez stosowanie jednorodnych i wspólnych odmian roślin, ras zwierząt.

W oparciu o warunki naturalne, kształtowanie produkcji rolnej będzie przebiegać w następujących kierunkach:

- 1) w produkcji roślinnej - uprawa zbóż i roślin okopowych,
- 2) rozwój produkcji sadowniczej i warzywniczej;
- 3) w produkcji zwierzęcej – chów trzody chlewnej.

W kierunkach zagospodarowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej wydzielone zostały następujące obszary:

- 1) obszar intensywnej produkcji rolnej w tym rozwoju: sadownictwa i warzywnictwa na glebach chronionych (bonitacyjnie oznaczonych I-III) – ograniczone bądź wyłączone spod zabudowy wskazane zostały na planszy pt. Kierunki zagospodarowania przestrzennego.
- 2) obszar o zróżnicowanych warunkach do rozwoju rolnictwa oraz wsie proponowane do rozwoju agroturystyki.

Wszelkie działania restrukturyzacyjne i modernizacyjne w rolnictwie podporządkowane będą racjonalnemu wykorzystaniu rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

Obszary intensywnej produkcji rolnej - obejmuje tereny o korzystnych warunkach do produkcji rolnej. W obszarze tym znajdują się wsie: Słupiec, Gace Słupieckie, Szczebrzusz, Budziska i Zalesie.

Preferowanymi kierunkami produkcji będzie uprawa zbóż o średnich wymaganiach glebowych, uprawa roślin okopowych, i warzyw oraz sadownictwo, a w produkcji zwierzęcej hodowla bydła i trzody chlewnej. Na obszarze gminy występują tereny podatne na infiltrację zanieczyszczeń do wód podziemnych i w związku z prowadzeniem intensywnej produkcji rolnej należy przeprowadzać kontrolę jakości wód oraz stosować środki ochrony roślin o nie krótszym okresie rozpadu połowicznego niż 6 miesięcy.

Obszary o zróżnicowanych warunkach do rozwoju rolnictwa obejmują:

- 1) tereny zagrożone erozją występujące w północnej części terenów gminy w pobliżu rzeki Wschodniej gdzie nachylenie powierzchni terenu osiąga nawet do 10%;
- 2) tereny słabszych gleb IV - VI klasy bonitacyjnej skoncentrowane w większości na obszarze centralnej i północnej części gminy,
- 3) tereny zalewowe położone w dolinie rzeki Wisły – rozwój rolnictwa na tych terenach wiąże się z ryzykiem wystąpienia powodzi i zalania użytków rolnych.

Wsie proponowane do rozwoju agroturystyki.

Wsie atrakcyjne krajobrazowo, gdzie występują liczne formy erozyjne w postaci wąwozów, jarów, parowów i dolin o stromych zboczach, proponuje się do rozwoju agroturystyki. Są to miejscowości: Borki, Grabowa, Beszowa, Góra, Wilkowa, Wolica .

Rozwój produkcji ekologicznej.

Na podstawie ogólnopolskiego programu badań, realizowanego przez Stację Chemiczno-Rolniczą w Kielcach, dotyczącego oceny i stanu gleb stwierdza się, że zawartość metali ciężkich w glebach jest zawartością naturalną, generalnie nie stwierdza się podwyższonych zawartości siarki. Zgodnie z wymaganiami ustawy o rolnictwie ekologicznym gospodarstwa produkujące zdrową żywność mogą być tworzone przy odpowiednich warunkach środowiska przyrodniczego i po uzyskaniu stosownego certyfikatu. Na terenie gminy występują gospodarstwa rolne, które produkować będą żywność metodami ekologicznymi, w miejscowościach Szczebrzusz i....

11. Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych

11.1. Obszary zagrożenia powodziowego

Obszar terenów zalewowych wyznaczonych w w/w opracowaniach pokrywają się z obszarem zalanim w czasie powodzi w 1997 roku, co potwierdziły dane pozyskane w Urzędzie Gminy Łubnice oraz w czasie pracy w terenie. W powodziach w 2001 roku i 2010 roku obszar ten miał inny rozkład ale zawierał się w wyznaczonym obszarze. Szacuje się, że wyznaczony obszar może być obszarem, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi wynosi raz na kilkaset lat

Na terenach położonych w zasięgu tzw. wód stuletnich narażonych na powodzie i podtopienia należy:

- w zdecydowanym stopniu zabezpieczyć istniejącą a obowiązkowo przy lokalizowaniu nowej zabudowy mieszkaniowej stosować rozwiązania konstrukcyjne, techniczne i materiałowe obiektów budowlanych, zabezpieczające przed skutkami oddziaływania wód powodziowych rzeki Czarnej Staszowskiej a w szczególności poprzez wzmocnienie łąw fundamentowych oraz wykonanie hydroizolacji fundamentów,
- wykluczyć rodzaje zabudowy usługowej i produkcyjnej, które mogą powodować zagrożenie dla środowiska w przypadku występowania powodzi (stacje paliw, składowiska odpadów, składowiska produktów chemicznych, itp.,

- ograniczyć zmiany sposobu użytkowania terenów rolnych na użytki leśne.
- szczególnej ochronie podlegają wały przeciwpowodziowe, w obrębie których zabrania wykonywania czynności wskazanych w art. Art. 88n ust. 1 ustawy Prawo wodne

W przypadku wystąpienia bezpośredniego zagrożenia dla ludności i zwierząt na obszarze istniejącej zabudowy zagrodowej podstawową formą ochrony jest ewakuacja, zgodnie z operatem przeciwpowodziowym.

Ochrona przed powodzią jest zadaniem organów administracji rządowej i samorządowej. Prowadzona jest z uwzględnieniem map zagrożenia powodziowego, map ryzyka powodziowego oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym. Mapy ryzyka powodziowego sporządza Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej. Art. 88 Ustawy Prawo wodne nakłada obowiązek ustanowienia tych dokumentów. Dla obszaru gminy w/w mapy mają się pojawić w 2013r

11.2. Obszary osuwiskowe

Dokumentowanie osuwisk na terenie województwa świętokrzyskiego przewidziane jest na rok 2013.

Na obszarze Gminy nie występują obszary osuwiskowe (zgodnie z *Systemem Ochrony Przeciwośuwiskowej Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Mapy osuwisk Państwowego Instytutu Geologicznego 1:500 000, Warszawa 1970*). Wzdłuż rzeki Wschodniej zgodnie z dokumentacją Świętokrzyskiego Urzędu Melioracji i Urządzeń Wodnych występuje zabudowa w postaci wału letniego. W trakcie inwentaryzacji budowle o charakterze wału przeciwpowodziowego stwierdzono na kilku odcinkach, skąd można wyciągnąć wniosek iż teren wzdłuż rzeki Wschodniej zagrożony jest rozmyciem w czasie większych wezbrań, na terenie bezpośrednio przylegającym do rzeki, położonym wzdłuż rzeki, gdyż nie posiada on zabudowy regulacyjnej na wielką wodę

Tereny te ze względu na bezpieczeństwo ludzi i ich mienia oraz przeciwdziałanie potęgowaniu procesów morfodynamicznych winny być bezwzględnie wyłączone z realizacji nowego zainwestowania.

Ruchy osuwiskowe mogą być powodem degradacji gleb oraz rozległego niszczenia terenów rolnych i leśnych. Na terenach zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych zakazuje się lokalizacji budynków i budowli. W zagospodarowaniu terenu należy wprowadzić zastrzeżenia stabilizujące grunty narażone na procesy osuwiskowe.

12. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny

Na obszarze gminy nie prowadzi się koncesjonowanej eksploatacji kopaliny na szeroką skalę, Eksploatowane są surowce ilaste, znajdujące zastosowanie w lokalnym przemyśle ceramiki budowlanej oraz różne typy żwirów, pisków i pospółek.

L.p.	Nazwa obszaru (złoża)	Charakterystyka obszaru (złoża)	teren/obszar górniczy
ZŁOŻA UDOKUMENTOWANE			
1	ORZELEC MAŁY	- złożo udokumentowane w 1992 roku; złożo iłów trzeciorzędowych, o zasobach bilansowych (wg Bilansu Zasobów na 2000 r.) 44 tyś. m ³ w kat. C ₁ do produkcji wyrobów ceramiki budowlanej; Eksploatowane tutaj iły krakowieckie przykryte są stosunkowo niewielkiej miąższości piaszczystymi osadami czwartorzędowymi pochodzenia wodno – lodowcowego, niekiedy wydumowego, o miąższości 0,6 – 1,2 m.;	

		Dla złoża wyznaczone były teren i obszar górniczy, które automatycznie wygasły wraz z wygaśnięciem koncesji na wydobycie złoża.	
2	BUDZISKA	- złożo udokumentowane w 1967 roku; złożo kruszywa naturalnego (żwiru); Zasoby pozostałe w złożu po eksploatacji zaniechanej w latach osiemdziesiątych wynoszą obecnie 261 tyś ton wg. Bilansu Zasobów Kopalni wydawanych przez Ministerstwo Środowiska na 2010 rok.	
3	WOLICA	- dokumentacja złoża przyjęta w 2009 roku; złożo piasku w kat. C ₁ ; - zasoby na grudzień 2008 roku złoża wynoszą 23 805, 9 m ³ ; Miąższość złoża wynosi średnio 3,1 m; Obszar złoża wynosi 7 669 m ² .	Koncesja Starosty Staszowskiego z dnia 1 września 2009 roku znak: OŚ.II-7511/27/2009. Obszar górniczy „Wolica” o powierzchni 0,7669 ha. Obszar górniczy złoża wpisany jest do rejestru obszarów górniczych o nazwie Wolica, dla złoża Wolica KN 13439 KRUSZYWA NATURALNE. Termin ważności do 1 października 2014 roku na eksploatację piasku.
4	WOLICA I	Dokumentacja geologiczna złoża piasku Wolica I przyjęta przez Starostę Staszowskiego we wrześniu 2011 roku. - złożo kruszywa naturalnego (piasków), zasoby na grudzień 2010 roku wynoszą 31 659 m ³ zasobów bilansowych w kat C ₁ . Miąższość złoża wynosi średnio 3,70 m; Powierzchnia złoża wynosi 8 540 m ² .	Koncesja Starosty Staszowskiego znak: OŚ.6522.18.2011.II z dn. 23 lutego 2012 r. Obszar i teren górniczy ma powierzchnię 0,8554 ha. Obszar górniczy złoża wpisany jest do rejestru obszarów górniczych o nazwie Wolica, dla złoża Wolica I KN 15464 KRUSZYWA NATURALNE. Termin ważności do 23 lutego 2017 roku.
5	WOLICA II	- dokumentacja geologiczna złoża kruszywa naturalnego (piasku) przyjęta w 2012 roku; złożo piasku w kat. C ₁ ; - zasoby na grudzień 2011 roku wynoszą 71 175, 1 m ³ zasobów bilansowych w kat C ₁ . Miąższość złoża wynosi średnio 5,0 m;	

		Obszar złoża wynosi 7 669 m ² .	
6	PRZECZÓW	<p>Złoże kruszywa naturalnego na tarasie zalewowym Wisły udokumentowane w 1985 roku - Dokumentacja geologiczna w kat. C₂;</p> <p>- udokumentowane na dwóch obszarach:</p> <p>I Obszar – o powierzchni 79,6 ha i zasobach 16 309 tyś. t</p> <p>II Obszar – o powierzchni 28,9 ha i zasobach 4 434 tyś. t.</p> <p>Złoże stanowi kruszywo naturalne piaszczyste zalegające na łożach krakowieckich. Zasoby jego ogółem wynoszą 20 743 tyś ton.</p> <p>Obszar I otrzymał kwalifikację sozologiczną w kategorii eksploatacji mało konfliktowej - brak ograniczeń dla wydobywania kopliny. Obszar II - eksploatacja tego złoża jest konfliktowa, możliwa przy pewnych ograniczeniach i zachowaniu określonych warunków.</p>	
7	REJTERÓWKA	<p>Złoże kruszywa naturalnego na tarasie zalewowym Wisły udokumentowane w 1985 roku – Dokumentacja geologiczna w kat. C₂;</p> <p>- udokumentowane zostało na powierzchni 163 ha.</p> <p>Zasoby bilansowe ogółem wynoszą ogółem 37 592 tyś ton.</p> <p>Z uwagi na zmienny stopień zapiaszczenia w serii złożowej wydzielono dwie warstwy:</p> <p>I warstwa zawierająca utwory piaszczyste o zasobach poza filarem 18 485 tyś t oraz w filarze 320 tys ton</p> <p>II warstwa piaszczysto – żwirowa o zasobach poza filarem 19 107 tyś ton oraz w filarze 623 tyś ton</p> <p>Filar ochronny utworzony ze względu na przebieg drogi przez część środkową udokumentowanego obszaru złoża.</p> <p>Eksploatacja tego złoża jest konfliktowa, możliwa przy pewnych ograniczeniach i zachowaniu określonych warunków.</p>	
8	SŁUPIEC	<p>Złoże kruszywa naturalnego na tarasie zalewowym Wisły udokumentowane w 1985 roku – Dokumentacja geologiczna w kat. C₂;</p> <p>złoże stanowią piaski czwartorzędowe zmiennej miąższości, pod niewielkim nadkładem. Zasoby tego złoża wynoszą 6 747 tyś ton.</p> <p>Eksploatacja tego złoża jest konfliktowa, możliwa przy pewnych ograniczeniach i zachowaniu określonych warunków.</p>	
9	ZOFIÓWKA	<p>Złoże kruszywa naturalnego na tarasie zalewowym Wisły udokumentowane w 1985 roku – Dokumentacja geologiczna w kat. C₂;</p> <p>złoże udokumentowane zostało na powierzchni 184,5 ha o zasobach bilansowych złoża ogółem poza filarem wynoszą 39 633 tyś ton oraz w filarze 575 tys ton.</p>	

		Zróznicowanie litologiczne serii złożowej spowodowało wyodrębnienie w profilu pionowym: I warstwa (górną) piaszczysta o zasobach poza filarem 24 226 tyś ton oraz w filarze 374 tyś ton II warstwa piaszczysto-żwirowa (dolna) o zasobach poza filarem 14 832 tyś ton oraz w filarze 201 tys ton Filar ochronny utworzony dla drogi Zofiówka-Gace Słupieckie.	
10	RUSZCZA	Złoże udokumentowane w 1986 roku – Dokumentacja geologiczna w kat. C ₂ złoża kruszywa naturalnego; W obrębie Gminy znajduje się zaledwie ok. 20% powierzchni tego złoża. Złoże udokumentowane na terenie gm. Łubnice i gminy Połaniec; złoże o zasobach bilansowych 45 861 tyś ton (2010 rok).	
11	BUDZISKA	złoże udokumentowane w 1991 roku w korycie rzeki Wisły - „Dokumentacja techniczna na eksploatację kruszywa z koryta rzeki Wisły km 212 + 400 – 213 + 200”; Zasoby złoża wg decyzji zatwierdzającej wynoszą 66 093 t kruszywa rzecznoego. Zasoby złoża nie są uwzględnione w Bilansie Zasobów Kopalin i podlegają przepisom gospodarki wodnej.	
ZŁOŻA O ZASOBACH PERSPEKTYWICZNYCH			
12	BESZOWA I	Złoża wykazano w opracowaniu: Wyniki badań geologicznych dla określenia przemysłowej przydatności iłów krakowieckich z rejonu Pieczonogów i Beszowej w południowym obrzeżeniu Gór Świętokrzyskich z 1975 roku. Ogólne zasoby perspektywiczne wynoszą 44 437 tyś m ³ .	
13	BESZOWA II		
14	ORZELEC MAŁY II		
15	ŁUBNICE – PODLESIE		
16	ŁUBNICE – KAPKAZ		

W przypadku zamiaru eksploatacji złóż i ustanowienie terenów i obszarów górniczych, zachodzić będzie potrzeba wyznaczenie filarów ochronnych w złożu kopaliny.

13. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami Ustawy o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz.U. z 1999 r. Nr 41, poz 412 z późn. zm.)

Na terenie gminy nie występują pomniki zagłady wraz ze strefami ochronnymi w rozumieniu przepisów Ustawy o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady.

14. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji

Gmina pomimo dużego potencjału gospodarczego posiada znaczną ilość barier utrudniających jej prawidłowy i szybki rozwój. Bariery te wiążą się przede wszystkim z niedoborem sieci kanalizacyjnej zarówno sanitarnej jak i deszczowej, niezadowalającym stanem nawierzchni

dróg powiatowych i gminnych oraz niepełnym uzbrojeniem ulic w oświetlenie i chodniki, a także brakiem miejsc spotkań i zebrań ludności gminnej, które wspierałyby poczucie jedności i pośrednio mobilizowały do lepszej organizacji i podjęcia działań na rzecz gminy.

Bariery te wymagają likwidacji, a żeby tego dokonać gmina musi przejść przez szereg przekształceń. Przekształcenia te rozgrywałyby się nie tylko na polu estetycznym i przestrzennym, ale również gospodarczym i społecznym.

Gmina podjęła już pierwsze kroki mające na celu rozpoczęcie sukcesywnych przekształceń. Narzędziem, które posłużyło do poprawy sytuacji w gminie, stały się plany odnowy poszczególnych miejscowości (na razie w miejscowości gminnej – Łubnice). Plany te dotyczą przede wszystkim rozpoznania problemów i oceny możliwości miejscowości, a także określenia zadań inwestycyjnych i terminów ich realizacji. Są to plany otwarte, stopniowo uaktualniane, co pozwala na bieżące rozwiązywanie najważniejszych kwestii.

15. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych

Na terenie gminy nie występują obszary zamknięte wraz ze strefami ochronnymi.

16. Bezpieczeństwo ludności

W zakresie wykrywania zagrożeń i alarmowania mieszkańców o zagrożeniach docelowo należy zapewnić taką ilość syren alarmowych by pokryć ich zasięgiem słyszalności wszystkie jednostki osadnicze gminy. Lokalizację nowych syren należy planować w ramach realizacji zadań w zakresie wykrywania zagrożeń oraz ostrzegania i alarmowania. .

Do czasu pełnej realizacji systemu dopuszcza się możliwość alarmowania mieszkańców poprzez istniejące syreny oraz pojazdy samochodowe Ochotniczej Straży Pożarnej lub inne wyposażone w system nagłaśniający.

17. Standardy urbanistyczne

Standardy urbanistyczne służą realizacji polityki przestrzennej, w części dotyczącej interesu publicznego, a także zwiększeniu skuteczności działań administracji. Są one ustalane w Studium jako wytyczne do planów miejscowych i tam, po ich uchwaleniu są częścią przepisów gminnych.

W ramach Studium ustalono standardy (zaleca się uściślanie w planach miejscowych podanych standardów) dotyczące:

Gmina Łubnice	Zabudowa mieszkaniowa - MW	Zabudowa mieszkaniowa- MN	Zabudowa zagrodowa	Zabudowa usługowa	Zabudowa produkcyjna
Maksymalna intensywność zabudowy	1.2	0.5	0.4	0.7	0.8
Minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej w %	30	40	50	30	15
Liczba miejsc parkingowych na jedno mieszkanie, z wyjątkiem mieszkań socjalnych oraz dla usług i terenów produkcyjnych	1	1	1	3 na 100 m ² pow. użytkowej.	3 na 10 osób zatrudnionych

**UZASADNIENIE ORAZ SYNTEZA
PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ
W STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY LUBNICE (zmiana)**

1) "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Lubnice" opracowano:

- a) zgodnie z Ustawą z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. poz. 647) oraz z aktualnie obowiązującymi przepisami odrębnymi oraz decyzjami administracyjnymi,
- b) zgodnie z Uchwałą Nr XIII/44/2011 Rady Gminy Lubnice z dnia 28 października 2011 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Lubnice

2) Zmiana Studium została dokonana w celu uzyskania zgodności z obowiązującymi przepisami:

- a) Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. z 2004 r. Nr 118, poz. 1233),
- b) Ustawą z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. poz. 647) - w szczególności w odniesieniu do przepisów art. 10 ust. 2 w/w ustawy,
- c) przepisami odrębnymi,

3) Zakres "Studium" obejmuje:

- a) **w aspekcie obszarowym** – całą gminę Lubnice w granicach administracyjnych ,
- b) **w aspekcie merytorycznym** – istotne dla funkcjonowania obszaru gminy zagadnienia, począwszy od demografii, poprzez informacje na temat rozwoju różnorodnych funkcji na obszarze gminy i odpowiadającym im formom użytkowania terenów, strukturę własności terenów, problemy związane ze stanem środowiska naturalnego i kulturowego oraz inne obszary problemowe; uwzględniono zakres najbardziej znaczących elementów powiązań obszaru z terenami otaczającymi – zarówno w aspekcie jednostek geograficznych, jak i elementów zainwestowania: powiązania komunikacyjne, ciągi infrastruktury technicznej, obszary i zespoły osadnicze oraz strefy ograniczeń i ochrony na obszarach o jednorodnych warunkach wspólnej polityki przestrzennej w celu ochrony istniejących zasobów środowiska oraz stworzenia warunków rozwoju nowych elementów zagospodarowania, w tym wyznaczenia terenów pod lokalizację urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych. Dokonano podsumowania w postaci diagnozy stanu istniejącego oraz sformułowano zasady i określono kierunki rozwoju funkcjonalno – przestrzennego gminy. „Studium” jest opracowaniem wyczerpującym całością zagadnień zw. z planowaniem przestrzennym i ochroną środowiska omawianego obszaru - jest niezbędnym dokumentem przy podejmowaniu decyzji przez Samorząd Gminy w zakresie realizacji celów publicznych, przy ustalaniu warunków zabudowy i zagospodarowania na terenach nie objętych planami miejscowymi, a także dokumentem, na podstawie którego następować będzie koordynacja zagospodarowania przestrzennego gminy. Polityka przestrzenna w miejscowych

planach zagospodarowania przestrzennego gminy, winna być zgodna z polityką przestrzenną określoną w niniejszym „Studium

4) W „Studium” dokonano aktualizacji w zakresie:

- a) **uwarunkowań rozwoju gminy** i czynników mogących naruszyć zasadę zrównoważonego rozwoju przedmiotowego obszaru,
- b) **kierunków rozwoju gminy** określonych w dotychczasowych przesądzeniach planistycznych, wynikających ze "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Łubnice" uchwalonym Uchwałą Nr XXXIX/141/2002 Rady Gminy Łubnice z dnia 9 lipca 2002r, strategii, studiów, planów regionalnych, ponadlokalnych oraz lokalnych celów publicznych, w tym:
 - rozwój osadnictwa w obrębie terenów dotychczas użytkowanych rolniczo oraz wskazanie ograniczeń związanych z występowaniem dużych obszarów gleb prawnie chronionych
 - modernizacja i rozwój infrastruktury technicznej i komunikacji oraz uporządkowanie gospodarki odpadami,
 - wprowadzenie form ochrony środowiska przyrodniczego poprzez dostosowanie statusu ochronnego sieci Natura 2000,
 - zagospodarowanie przestrzeni i ochrona terenów przed zagrożeniami powodziowymi rzeki Wisły

5) Zgodnie z Ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. poz. 647) w "Studium" uwzględniono uwarunkowania wynikające w szczególności z:

- a) dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu;
- b) stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony;
- c) stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;
- d) stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- e) warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia;
- f) zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia;
- g) potrzeb i możliwości rozwoju gminy;
- h) stanu prawnego gruntów;
- i) występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych;
- j) występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych;
- k) występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych;
- l) występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych;
- ł) stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami;
- m) zadań służących realizacji ponadlokalnych i lokalnych celów publicznych;
- n) wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.

6) Zgodnie z Ustawą z dnia 27 marca 2003 r o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. poz. 647) w Studium określono w szczególności:

- a) kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów;

- b) kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy;
- c) obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk;
- d) obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- e) kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- f) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;
- g) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponad-lokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1;
- h) obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, oraz obszary przestrzeni publicznej;
- i) obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne;
- j) kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej;
- k) obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych;
- l) obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny ochronny;
- ł) obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji;
- m) granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych;
- n) inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.

7) Kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy, ustalone w "Studium", obejmują w szczególności:

- c) wyznaczenie nowych terenów mieszkaniowych, rekreacyjnych, usługowych oraz produkcyjnych,
- f) określenia terenów chronionych i wyłączonych z zabudowy,
- g) określenia terenów wymagających spełnienia szczególnych warunków zagospodarowania i identyfikacji tych warunków,
- h) uszczegółowienie kierunków rozwoju infrastruktury technicznej oraz kierunków rozwoju komunikacji drogowej i kolejowej w powiązaniu z zewnętrznym i wewnętrznym układem komunikacyjnym,
- i) zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej oraz ochrony krajobrazu kulturowego - w dostosowaniu do obowiązujących przepisów,
- j) zasady ochrony środowiska naturalnego - przyrody i krajobrazu w dostosowaniu do obowiązujących przepisów, w szczególności wynikające z wyznaczenia obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (poza granicami gminy),
- k) wskazanie obszarów przestrzeni publicznej,
- l) weryfikację obszarów, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

8) "Studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego gminy złożone jest z części tekstowej i graficznej, na które składają się:

Opracowanie jest wykonane w formie tekstowej i graficznej. Część tekstową stanowi niniejszy tekst zatytułowany: „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Łubnice” składający się z:

Część A. „Gmina Łubnice. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego - rysunek w skali 1:10 000.

Część B. „Gmina Łubnice Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Kierunki zagospodarowania przestrzennego” - rysunek w skali 1:10 000

Niniejsza zmiana Studium przyjęta uchwałą nr/..... Rady Gminy Łubnice z dnia r. zastępuje w całości dokument uchwalony uchwałą nr XXXIX/141/2002 Rady Gminy Łubnice z dnia 9 lipca 2002 roku